

Barlangbiológiai szempontból különleges helyzetű az Ördög-lyuk. Bejárata a barlangrendszer legnyugatibb részében nyílik, amely a föld alatti Styx-patak egykori víznyelőjeként szolgált. A barlangrendszer sajátos részét képviseli, mivel bejárati részében a fényhatás zónái élesen elkülönülnek, a barlangrész pedig nem áll idegenforgalmi befolyás alatt. A hosszúsárnyú denevér (*Miniopterus schreibersii*) csapatai a múltban számottevő denevérülék-mennyiséget hagytak hátra a barlangban. Az Ördög-lyuk és a Domica gyakrabban előforduló ugróvillás fajait összehasonlítva bebizonyosodott, hogy az idegenforgalomtól mentes járatokban jelenlevő fajok száma kisebb, de a tipikus barlangi formáké magasabb. A Domica idegenforgalmi részeiben fordított az arány, hiányoznak a troglobiont formák, mint a *Pseudosinella aggtelekiensis* és a *Pygmarrhopalites aggtelekiensis*. Ezek a fajok a természetes föld alatti környezet indikátorainak, tehát a Gömör–Tornai-karszt eredeti barlangi képviselőinek is tekinthetők.

A Baradla–Domica-barlangrendszer gerinctelen állatvilágának a Szlovák-karszt más barlangjainál magasabb diverzitása összefügg a barlangrendszer terjedelmével, részleges idegenforgalmi hasznosításával, a mikrohabitatok kínálatának változatosságával és a felszíni élőhelyekkel való nagymértékű, víz általi kommunikációval. A barlang szerves anyagokkal viszonylag jól ellátott, egyrészt az elnyelődő vizekkel bemosott felszíni anyagok által, másrészt a denevérek magasabb aktivitása miatt, amely a barlang számos részén ürülékfelhalmozódásokat hoznak létre. Ezek eredménye némely troglobiont ill. stygobiont faj hiánya, valamint a széles körben elterjedt (eurytop) fajok nagyobb (a Gömör–Tornai-karszt más barlangjaival összehasonlítva) részaránya a jelenlevő állattársulásokban.

Köszönettel tartozunk mindazoknak, akik gyűjtéssel vagy irodalmi adatokkal hozzájárultak a barlangrendszer gerinctelen állatvilágának megismeréséhez, elsősorban Peter Fend'ának (Mesostigmata), Milan Zachardának (Rhagidiidae) és †Jozef Šteffeknek (Mollusca).

10. ábra. Gyűjtés a Baradla–Domica-barlangrendszerben (Kováč)

A BARADLA GERINCTELEN FAUNÁJA

A GERINCTELEN FAUNA FELTÁRÁSÁNAK ÁTTEKINTÉSE

A Baradla élővilágának vizsgálata még a 19. század derekán megkezdődött, Dudich Endre közel fél évszázados munkássága révén pedig világszínvonalra emelkedett. Az utóbbi három-három és fél évtizedben – hasonlóan a barlangbiológiai kutatások általános magyarországi helyzetéhez – azonban szinte tetszhalott állapotba került.

Már Raisz Keresztély (1807) is említést tesz a barlang denevéreiről, Vass Imrét (1831, 59. o.) pedig érdemes szó szerint idézni: „Ezen a helyen találtam legelőször is egynéhány élő állatot, t.i. fejtér pondrókat a puszta mészkövön lévő víz szélén mászni, a felmérést meghitelesítő Tekintetes Biztosságnak ottlétével pedig egy varas sovány békát ugrálni láttunk.” Korábban egy „döglött pókról” is megemlékezik a szerző. Nem valószínű, hogy az idézett mondatban a *Mesoniscus graniger* egyedeiről beszélne, az nem szeret „a víz szélén mászni”. Sőt, ezt a mondatot akár úgy is értelmezhetjük, hogy nevezett pondrók magában a vízben közlekedtek, ez esetben akár a *Niphargus* első említéséről is szó lehet. Sajnos az igazságot csak találgathatjuk.

Az első biológiai érdeklődésű látogató talán Petényi Salamon János volt, a magyar ornitológia atyja, Alfred Brehm keresztapja, akit az ősmaradványok és a denevérek iránti érdeklődése vitt a Baradlába, feljegyzései szerint két ízben is, 1841-ben és 1846-ban. Első látogatásán Frivaldszky Imre volt a kutatótársa, és a denevéreken túl azok élősködői is felkeltették érdeklődésüket. Két atkafajt is említenek, név szerint a *Pteroptus vespertilionis* L. (= *Spinturnix vespertilionis* L.)

és *Haemalastor gracilipes* Frauenfeld (= *Eschatocephalus gracilipes* Frauenfeld = *Ixodes (Eschatocephalus) vespertilionis* C.L. Koch denevérparazitákat (11., 12. ábra). Parazita legyeket is észleltek a Nycteribiidae családból: „*Nicteribia vespertilionis*,” jelenleg *Phthiridium biarticulatum* Hermann, 1804. Utóbbi látogatásáról tanúskodik a vendégkönyvi bejegyzése (SZABLYÁR, 1984). Sajnos Petényi feljegyzései nagyrészt publikálatlanok maradtak, jórészt bizonyíthatóan elvesztek. A Baradlába elkísérte múzeumi kollégája a botanikus-paleontológus Kovács Gyula is, aki begyűjtötte a patakban talált lópiócát, amelyet a nagy tekintélyű krakkói születésű osztrák helminthológus K. M. Diesing (1850) jószándékú tévedésből új fajként jellemzett, és gyűjtőjéről nevezett el (*Typhlobdella kovatsi* Diesing, helyesen *Haemopsis sanguisuga* L.).

1856-ban látogatta meg a barlangot Adolf Schmidl, jeles osztrák barlangkutató és földrajzi szakíró, aki 1857-ban kiadott művében több gerinces faj mellett gerinctelenek azonosításáról is beszámol: *Heteromyza atricornis* Meigen (Diptera, Heleomyzidae), *Quedius fulgidus* (valószínűleg a *Q. mesomelinus*, melyet akkor a *Q. fulgidus* fekete változatának tartottak). Két atkafajt is említ, a *Haemalastor gracilipes* és az *Eschatocephalus gracilipes* fajokat melyek valójában szinonimák. Megtalálta a szemercsés vakáskát, amit tévesen a szlovéniai barlangokból ismert *Titanethes albus* (KOCH 1841) fajként azonosított. A szerző megtalálta a *Dyphlotella Kovacz* (sic!) piócát is, melyet átadott leírójának Karl Diesingnek (SCHMIDL, 1856). Utóbbi gesztus értékét nem csökkentti, hogy addigra Diesing egy betegség következtében sajnálatos módon elvesztette a látását.

11. ábra. A denevérkullancs (*Eschatocephalus vespertilionis*) elhagyja gazdaállatát, miután már megszívta magát annak vérével (Balázs)

12. ábra. A denevérkullancsot (*Eschatocephalus vespertilionis*) időnként a barlang falán is megfigyelhetünk (Balázs)

Pár évvel korábban, 1853-ban látogatta meg a barlangot Frivaldszky János távoli rokona és mentora, Frivaldszky Imre és az író-költő, de legfőképpen az Anyegin autentikus és máig legjobb magyar fordítója, Bérczy Károly társaságában. Mivel a kutatóút beszámolója Schmidl 1856-os munkájánál később történt, Frivaldszky hivatkozik Schmidlre és nem fordítva. A kétnapos kutatóút során az alábbi fajokat találták: *Typhlobdella kovátsii* „Kovács Vakóczája” (= *Haemopsis sanguisuga*, lópióca), *Eschatocephalus gracilipes*, *Heteromyza atricornis*, *Thelema oculata* Fall (Diptera, Heleomyzidae), *Limosina pumilio* Meig. (Diptera, Sphaeroceridae), *Sciara* sp. (Diptera, Sciaridae), *Quedius fulgidus* var. *nigra* (ez valószínűleg a *Q. mesomelinus*). Megtalálták és begyűjtötték a *Niphargus aggtelekiensis* fajt is (13. ábra), de azt közelebbi vizsgálat nélkül *N. stygius* Schiödte 1847, magyarul „pokoli vakrák” néven azonosították. Frivaldszky János részletes magyar nyelvű morfológi-

ai leírást is ad, a magyar nyelvben járatos specialisták eldönthetik, hogy eltér-e a *N. stygius* diagnózisától, és felismerhető-e benne a *N. aggtelekiensis*.

A kutatóút kiemelkedő eredménye a *Mesoniscus graniger* önálló fajként történő felismerése és leírása lett. Bár ezt az állatot Kollár Vince már korábban elnevezte *Titanethes graniger*-nek, de tudományos fajdiagnózisát Frivaldszky Jánosnak köszönhetjük. A *Titanethes (Mesoniscus) alpicola* fajtól egyértelmű differenciális bélyegekkel különíti el, a következőképpen: „A havasi vakástól (*Titanethes alpicola* Heller) ...a hámbökös külcsápok, nagyobb szemerkék és rövidebb első test gyűrűnye által különbözik.” (FRIVALDSZKY, 1865). Ezek után csak egy igazi pancser fogja e két fajt összetéveszteni.

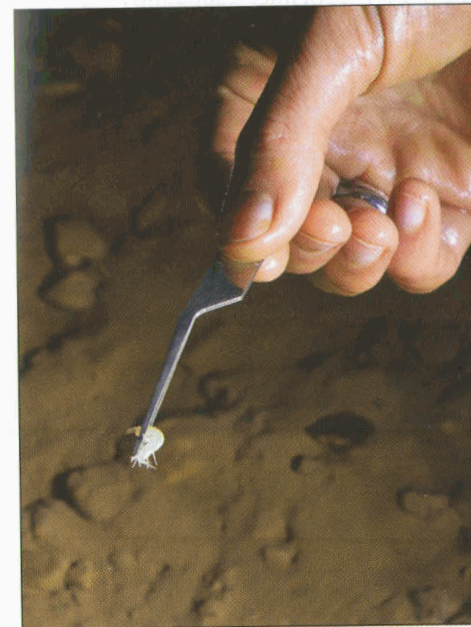
Horváth Géza orvos és entomológus, a filoxéra elleni küzdelem jeles élharcosa 1864 és 1869 között több ízben gyűjtött a Baradlában. Két fontos pókfaj megtalálása köthető a nevéhez, a *Meta menardi*

Latreille és *Porhomma rosenhaueri* C.L. Koch (SZALAY, 1932). Utóbbit ma a *Porhomma profundum* fajjal azonosíthatjuk (SAMU–SZINETÁR, 1999).

A későbbi néhány tíz évben (1903-ig) a Baradla és a Nyugati-Kárpátok barlangi állatvilágának rendszeres vizsgálata abamaradt. Frivaldszky János érdeklődése is inkább a Keleti- és Déli-Kárpátokra irányult, ahol gazdagabb a barlangi fauna.

A 20. század elején a barlangi élőlények utáni érdeklődés ismét felélénkült, elsősorban annak köszönhetően, hogy 1903. július 7-én Kormos Tivadar és Györffy Jenő megtalálta és begyűjtötte a Baradla nevezetes vakbogarát, amit Csiki Ernő, a Nemzeti Múzeum Állattári Osztályának vezetője *Anophthalmus* (ma *Duvalius*) *hungaricus* néven új fajként írt le (CSIKI, 1903) (14. ábra).

1922-ben Dudich Endre és Bokor Elemér elhatározták, hogy intenzív kutatási prog-

13. ábra. Az aggteleki vakbolharák (*Niphargus aggtelekiensis*) egyelése lágy csipesszel (Balázs)

ramot indítanak a hazai barlangok biológiai kutatása céljából. Hozzájuk csatlakozott Gebhardt Antal, majd Györffy Jenő, Kormos Tivadar, Moesz Gusztáv, Csiki Ernő és Soós Lajos (DUDICH, 1932b). 1928-ban a Baradlában folyó munkát még rendszerebbé tették, havonta keresték fel gyűjtések és mérések céljából. Ennek eredménye lett az a bizonyos 262 faj, alfaj és változat, melyet Dudich nagy Baradla monográfiájában felsorol (DUDICH, 1932a). A felsoroltakon kívül mások is közreműködtek a gyűjtött anyag feldolgozásában, így pl. a pókszabásúakat eleinte Kolosváry G. (1928), majd Szalay L. (1932) azonosította. Ebben az időszakban gyűjtötték a *Chthonius tetrachelatus* (Pseudoscorpionidea) egyetlen példányát. A pókszabásúak negyven faja közül akkor 21 atkafaj a magyarországi faunára újnak minősült (SZALAY, 1932). A gyűjtött anyag feldolgozásába számos hazai és külföldi specialista kapcsolódott be (DUDICH, 1932), így pl. az ugróvillások

14. ábra. A magyar vakfutrinka (*Duvalius hungaricus*) szemé apró, tájékozódását a testen található hosszú érzékszőrök segítik (Balázs-Dányi)

feldolgozását a neves lengyel kutató J. W. Stach (1929, 1934, 1945) végezte el, köztük négy tudományra új fajt talált, amelyből egyet később saját maga szinonimizált (DÁNYI, 2011).

Dudich a nagy monográfiája megjelenése után nem tartotta munkáját befejezettnek, újabb specialistákat vont be a munkába, akik gyakorlatilag az ő nyugállományba vonulásáig folytatták a barlangok, köztük a Baradla és az ország számos egyéb barlangja élővilágának feltárását. A barlang Róka-ágában alakította ki barlangbiológiai laboratóriumát 1958-ban. A helyszíni kutatások megkönnyítése végett az aggteleki Barlangszálló néhány helyiségét is megkapta az Eötvös Loránd Tudományegyetem, amelyben kutatószállást és felszíni laboratóriumot rendeztek be. A barlangbiológiai publikációk egy Dudich által indított „Biospeologica Hungarica” alcímet viselő sorozat gerincét képezték. A Baradlával kapcsolatban több jeles szakember munkásságát kell kiemelnünk. Varga Lajos (1963) két új egysejtű- (Protozoa) és két új kerekeseleg- (Rotatoria) fajt írt le a Baradlából (*Amoeba cavicola* Varga, 1963 és *Diffugia baradlana* Varga, 1963, valamint *Proales baradlana* Varga, 1959 és *Habrotricha baradlana* Varga, 1963), továbbá foglalkozott csillóshasúakkal (Gastrotricha) is (VARGA, 1959; VARGA-TAKÁCS, 1960). A leírt egysejtű- és kerekeselegfajok eddig kizárólag csak a Baradlából ismertek (BERZINŠ, 1978). A Baradla fonalférgeit (Nematoda) részletesen Andrassy István (1959, 1961, 1963, 1967) dolgozta fel. Különböző aljzaton összesen 24 fajt talált, amelyből ötöt új fajként írt le: *Cylindrolaimus baradlanus* Andrassy, 1959; *Eudorylaimus bokori* Andrassy, 1959; *Myolaimus amititiae* Andrassy, 1959; *Alaimus meyli* Andrassy, 1961 és *Cephalobus troglophilus* Andrassy, 1967. Andrassy anyagának revíziója révén utólag további új fonalféregfajt találtak *Mylonchulus an-*

drassyi Loof, 1992. A televényférgeket (Enchytraeidae) Dózsa-Farkas Klára (1970, 1974) vizsgálta, aki a Baradlából 4 új fajt írt le: *Fridericia semisetosa*, *F. reducata*, *Enchytronia christenseni* és *Cernosvitoiella aggtelekiensis*. A szerzőnő legújabb publikációja szerint (DÓZSA-FARKAS, 2007) mindegyik innen leírt faj Magyarország felszíni előfordulásairól is ismert. Az evezőlábú rákokat (*Copepoda*) és maradványrákokat (*Bathynellacea*) Ponyi Jenő (1956, 1957), a gyökérlábúakat (*Rhizopoda*) pedig Bereczky Magdolna (1970) dolgozta fel. Zicsi András (1974) nevéhez a Rövid-Alsó-barlang nevezetes gilisztájának (*Helodrilus mozsaryorum* Zicsi) leírása köthető.

A Dudich Endre utáni generáció kiemelkedő barlangbiológusa volt Loksa Imre, aki elsősorban az ugróvillások (*Collembola*), a lábaspotrohúak (*Diplura*), ikerszelvényesek (*Diplopoda*) és pókszabásúak (*Arachnida*) körében írt le számos új fajt, de általánosságban is az egyik leghatékonyabb gyűjtőt tisztelhetjük benne. Sajnálatos tényként állapíthatjuk meg, hogy a Baradlában nem dolgozott, legalábbis a publikációk alapján ez a feltételezés látszik igazolódni. Egyetlen a Baradlát érintő publikációja a barlangban talált szálfarkú izeltlábú (mai nevén: *Eukoenia spelaea*) rendszertani helyére vonatkozik (DÓZSA-FARKAS-LOKSA, 1970).

A hetvenes évekkel a barlangbiológiai vizsgálatok szinte teljesen leálltak hazánkban és elszórt próbálkozásokon, valamint összefoglaló jellegű munkákon kívül (BAJOMI, 1977) nem beszélhetünk sem tudományos kutatóhelyi bázisról, sem publikációkról. A tudományterület csak az utóbbi években kezd magához térni Magyarországon (ANGYAL, 2012a, 2012b; ANGYAL-BALÁZS, 2013a, 2013b; ANGYAL-KORSÓS, 2013; BALÁZS-ANGYAL, 2013; DÁNYI, 2011).

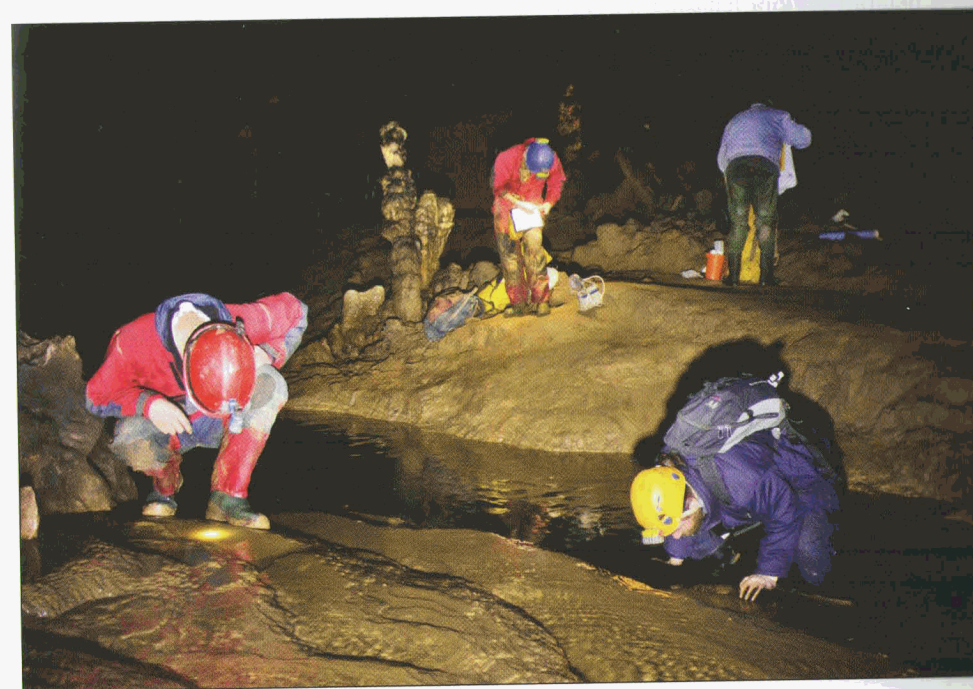
A sokéves munkák ellenére hiányzik még tehát a magyarországi barlangi faunára átfogó kritikus feldolgoása. Rövid

áttekintést nyújt róla az *Encyclopaedia biospeologica* (Zicsi et al., 1994), amelyben azonban hiányosságok is fellelhetők. A Baradla-barlang aktualizált fajlistáját a Domica-barlangra vonatkozó adatokkal közös táblázatban adjuk meg (1. táblázat), amelyből a járatrendszer e két részének faunája közötti átfedések és különbségek is áttekinthetőek. A táblázat irodalmi hivatkozásai megadják az egyes fajok baradlai előfordulásait közlő publikációkat, míg a csak korábbi adatokat hivatkozó munkák (pl. BAJOMI, 1977; DÁNYI, 2011) felsorolásától általában eltekintettünk. Összesítésünk 397 fajt tartalmaz, a Dudich (1932a) monográfiájában még a gerinctelenekhez számolt 40 ostoros egysejtű (Flagellata) nélkül, melyeket Hajdú (1977) már a Baradla flórájánál említ. A magas szám ellenére viszonylag kicsi a barlangrendszer Domica részéből ismert 245 fajjal az átfedés. Mindössze 58 fajt jelenlétét sikerült eddig mindkét oldalon kimutatni, ami jelzi,

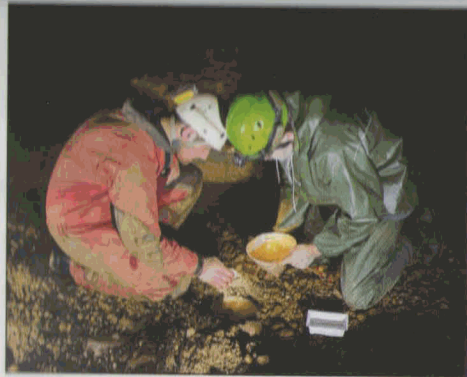
hogy még a Baradlából is számos újabb faj megtalálása várható. Emellett még a már kimutatott fajok zöméről is nagyon keveset tudunk, s így a Baradla faunájának közelmúltban újraindított vizsgálata minden bizonnyal még számos érdekes eredményt fog hozni (15., 16., 17., 18. ábra).

15. ábra. Talajcsapdák kihelyezése és feltöltése konzerváló folyadékkal (Balázs-Dányi)

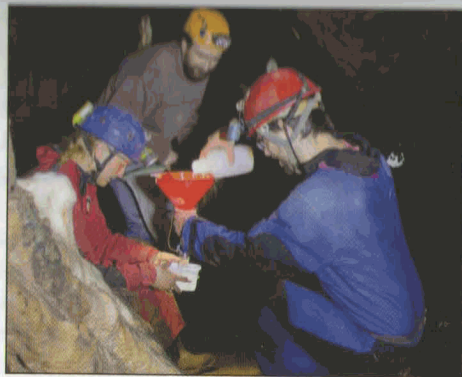
16. ábra. Egyelések gyűjtés (Balázs)

17. ábra. A barlang kavicsos aljzata vízzel telített, és ez a szemcseközi (intersticiális) víz érdekes kistrákaunának adhat otthont. Az állatok begyűjtése a kavicságyba ácsott gödrök vizének planktonhálózásával történik (Angyal)

A BARADLA-BARLANG ÉLŐHELYTÍPUSAI ÉS KUTATÁSÁNAK PROBLÉMÁI

A barlangot, mint szárazföldi élőhelyet alapvetően két típusra választjuk szét. A teljesen sötét, a felszíni változásoktól csak csekély mértékben érintett antronra és a bejárati régióra (chasmára). A kettőt nem választja el éles és egyértelmű határ, és mivel ökofaunisztikai célból bevezetett fogalomról van szó, nem annyira az élőhelyi jellemzők a lényegesek, hanem maga a fauna összetétele. Az antrobiontok, vagy antrofil fajok is gyakran tartózkodnak a bejáratok közelében, ahol egy jellegzetes kevert faunát találunk. Egy példával élve: a chasmában rendszeresen előfordul – sokszor kiemelkedő egyedszámban, ami a bő táplálék következménye – a szemercsés vakászka, vagy a magyar vakfutrinka, ugyanakkor a barlang mélyében nem találkozzunk barlangi keresztespókkal, a két jellegzetes lepkefajjal (*Scoliopteryx libatrix* és *Triphosa dubitata*), vagy más ászkafajokkal, mint pl. a *Cylisticus convexus*. A chasma élővilága tehát gazdagabb, és gyakorta az antron jellegzetes fajai is jelen vannak benne (SALAMON, 1982, 1983). Az eredetileg bejárat nélküli barlangok csak az emberi tevékenység hatására – melyek

18. ábra. Csepegővízes csapda ürítése (Balázs)

közül legfontosabb maga a bejárat létrehozása – „chasmásodnak” el.

Az akvatikus élőhelyeket nehezebb jellemezni. Mivel a Baradla fejlődésének jelenlegi szakaszában csak időszakosan bír aktív vízfolyásokkal, a patakmedrek az áradmányvizek levonulása után állóvizekké szakadoznak fel, azok is inkább csak az agyaglerakódásos medencékben maradnak meg hosszabb ideig, mint amilyen a Vaskapu környéke. A szivárgó és/vagy csepegővizek által táplált kisebb-nagyobb cseppkőmedencék között viszont akadnak soha ki nem száradók, mint pl. a Királykút (Ifjúság kútja), vagy a Dessewffy-kút (Petőfi kútja).

A barlangfaunákkal kapcsolatos problémák alapvetően három csoportra oszthatók: az első – és egyben a legritkább – a hibás identifikációból következik. Ha a gyűjtött anyag megfelelően konzerválva és felcímkézve rendelkezésre áll, akkor ez a probléma utólag orvosolható. Így derült ki, hogy a Dudich által gyűjtött és Kolosváry által identifikált *Porrhomma errans* valójában *P. profundum*. A második taxonómiai probléma, amikor egy fajt több fajjára bontanak fel, esetleg két, vagy több fajt összevonnak egy fajjára, azaz szinonimizálnak. Ez történt a *Porrhom-*

ma rosenhaueri faj esetében, amelyről gyakorlatilag leválasztották a *P. profundum* fajt, és a *Bathynella hungarica* fajjal, amelyet besoroltak a *B. natans* fajba, tehát szinonimizálták. A harmadik – és egyben a leggyakoribb – jellemző probléma inkább nevezéktani, bár taxonómiai okai vannak. Ez az, amikor egyes fajokat utólag másik genuszba sorolnak, genuszokat választanak szét, vagy vonnak össze. Így lett az *Allolobophora mozsaryorum* fajból *Helodrilus mozsaryorum* (ZICSÍ, 1991). Egyes állatcsoportok esetében mind a három problémátípus jelentkezik.

A fauna sokszor meglepő eltéréseit főképpen az okozza, hogy a taxonómia fejlődése lényegesen gyorsabb, mint a faunisztikai információk felhalmozódása. Amikor a faunakutatók az újabb barlang újabb rák, pók, vagy szálfarkú egyedeit újabb és újabb fajokba vagy alfajokba sorolták, akkor részben a lelkesedés, részben az evolúció eltérő sebességeinek, de sokszor a kérdéses állatcsoport valódi élőhelyének és főként a fajon belüli morfológiai variabilitásának még nem kellő ismertsége vezette őket tévútra. Az még csak rendben lett volna, hogy a Béke-barlangban talált ősrákot önálló fajba sorolták (*Bathynella hungarica*), de hogy aztán a Baradlában azonosított populációjának önálló alfaji besorolást adtak, (*B. hungarica baradlana*) az az erős túlzás kategóriájába esik (KOVÁCS, 1953; PONYI, 1957). Ennek következtében – a *Niphargus aggtelekiensis* Dudich (Crustacea, Amphipoda) és *Niphargus tatrensis* fajpárhoz hasonlóan – úgy tűnhet, hogy a Baradlának és a Domicának külön *Bathynella* faja van, hiszen előbbiből a *B. natans* ismert, utóbbiban pedig a *B. hungarica baradlana* került leírásra. Egyes mértékadó szakemberek véleménye szerint azonban a két faj, illetve alfaj azonos és mivel a *B. natans* (VEJDOVSKY, 1882) jóval korábbi elnevezés, a *B. hungarica* (PONYI, 1957) nevet a szinonimák közé sorolják.

Közelebbi vizsgálat nélkül azonban sosem lehet egy ilyen kérdést eldönteni, hiszen azonos genuszba tartozó fajok egymás közelében való, vagy akár együttes előfordulása közel sem kizárható lehetőség. Erre igen jó példák a *Pygmarrhopalites aggtelekiensis* és a *P. slovacicus* ugróvilás fajok, melyek közül az első jelenleg csak a Baradlából, a második pedig csak a Domicából ismert. Emellett azonban még mind morfológiailag, mind pedig életmódjukban is jelentősen eltérnek, a *P. slovacicus* a denevérguanó lakója, míg a *P. aggtelekiensis* faj egyedeivel főként a tócsák vizén és a cseppkövek vizes felszínén találkozhatunk.

A BARADLA NÉHÁNY ÉRDEKESEBB GERINCTELEN ÁLLATFAJA, ILLETVE ÁLLATCSOPORTJA

A szemercsés vakászka (*Mesoniscus graniger*)

A Baradla legfeltűnőbb, egyben legjellegzetesebb állatfaja (19. ábra). Ő az általános tákarító. Gyakorlatilag minden kellően puha

19. ábra. A szemercsés vakászka (*Mesoniscus graniger*) a testét borító szemcskérről kapta a nevét (Balázs)

anyagot elfogyaszt, ha még emészthető is, annál jobb. A sztearingyertyát és a zománcfestéket például szintén megeszi, bár kevésbé valószínű, hogy ezek különösebb tápértékkel bírnának. A Baradlán kívül sehol nem talákoztunk ilyen populációsűrűséggel. A falakat, cseppköveket sűrűn borítják ürüléknyomai. Legnagyobb számban természetesen a jobb táplálékellátottságú szakaszokon tenyésznek, mint például az aggteleki túra útvonalán. Ha közelebről szemügyre vesszük a Denevér-ág vagy a Fekete-terem koromnyomoktól beszennyezett fal- és cseppkőfelületeit, akkor láthatjuk, hogy a sötét elszíneződés nem egyenletes, hanem apró fekete – mintegy 1–1,5 mm hosszú – pálcikákból áll. Ezek a vakászka ürülékai. Ha táplálékuk fekete, akkor ürülékük is hasonló színű lesz, hiszen a korom (azaz szén) számukra is emészthetetlen. Mutatja a sötétséghez való alkalmazkodás összes jelét: szem hiánya, pigmentáltság hiánya, hosszú érzékszőrök. A genust (*Mesoniscus* Carl, 1906) a többi ászkától megkülönbözteti a pleopodális tüdők hiánya, ami azt jelenti, hogy kizárólag magas páratartalmú környezetben marad életben. Ezért van, hogy a felszínre vitt és normális szobai körülmények között tartott *Mesoniscus* egyedek másnapra elpusztulnak. Ez nem azt jelenti, hogy nincsen ún. felszíni előfordulása, talajból, nagyobb kövek alól rendszeresen előkerül (VILISICS et al., 2008). Az állat üvegszerűen átlátszó, látszik, hogy éppen mit uzsonnázott. Legyünk rá büszkéek, hogy klasszikus lelőhelye a Baradla-barlang, innen gyűjtötte a típuspéldányokat és írta le Frivaldszky János a fajt, igaz még a *Mesoniscus* (akkor még *Titanethes*) *alpicolus* alfajaként. (A *Titanethes* egy másik barlanglakó genusz, a *Mesoniscus* elég távoli rokona). Az Isopoda rend esetében egy viszonylag fajgazdag taxonnal van dolgunk, hiszen több mint tízezer fajt foglal magában, igaz nagyon széles élőhelyi változatosságban a tengerektől, édesvizeken át a barlangokig. De összeha-

sonlításul a rovarfajok száma meghaladja az egymilliót.

Ikerszelvényesek (*Diplopoda*)

A Nyugati-Kárpátok első ikerszelvényes barlangi fajainak említése a Baradlából származik. Dudich (1932) két felszíni fajt említ a barlangból, mindkettőt a bejárati részről. Az ikerszelvényes-kutatás kiemelkedő eseménye volt, amikor Loksa (1960) a bükki Forrás-barlangban megtalálta a *Typhloiulus polypodus* troglobiont fajt, mint a Nyugati-Kárpátok jelentős endemikus és szubterrán vak formáját barnássárga színezettel. A Gömör–Tornai-karsztban a Domicából és a Gombaszögi-barlangból került elő néhány *Typhloiulus* példány, amelyet azonban eddig nem sikerült pontosabban meghatározni, mivel a legutóbbi időkig csupán nőstényeit és fiatal egyedeit találták (Mock et al., 2002; Kovács et al. 2005). A 2013. évi biológiai vizsgálatok során a Baradla Denevér-ágában is sikerült néhány egyedeket begyűjteni (Mock, unpubl.). A szerzők szerint nem kizárt, hogy a baradla–domicai *Typhloiulus* sp. azonos a Bükkben talált fajjal. A Styx-ág patakparti szerves törmelékein gyakran megpillantható fehér színű, apró gömbsoklábú faj a *Trachysphaera costata* (Waga 1858), amely feltehetően szaporodóképes populációt képes alkotni a barlangban (ANGYAL, 2014, unpubl.).

Ugróvillások (*Collembola*)

A Baradla ökológiai szempontból talán legjellemzőbb taxonja. Faunisztikai szempontból is érdekesekek, hiszen közülük néhány a karsztvidékre jellemző endemizmus. A barlangban élő fajok közül sok mutat speciális alkalmazkodási jelenségeket (pigmentáció hiánya, szem csökevényesedése, vagy hiánya), ezek azonban nem utalnak feltétlenül kizárólagos barlangi előfordulásra. A Baradla fajainak többségét Dudich gyűjtötte be, és Stach determinálta (DUDICH, 1932;

STACH, 1929, 1945). Utoljára Dányi foglalta össze a magyarországi barlangok ugróvillásairól összegyűlt ismereteinket (DÁNYI, 2011). Ebben a munkában 26 fajt jelöl meg, mint a Baradla faunalistájának alkotóját, közülük három, a *Pygmarrhopalites aggtelekiensis* (STACH, 1929), (azelőtt *Arrhopalites aggtelekiensis*), a *Pseudosinella aggtelekiensis* (STACH, 1930) (azelőtt *Lepidocyrtus aggtelekiensis*) (20., 21. ábra) és a *Hymenaphorura pseudosibirica* (STACH, 1954) innen került leírásra, tehát a Baradla esetükben a locus typicus. Az első két fajt a troglobiontok közé sorolják. További öt fajt, a *Protaphorura armata* Tullberg, 1869, *Heteromurus nitidus* (TEMPLETON, 1835), *Folsomia candida* (WILLEM, 1902), *Pygmarrhopalites pygmaeus* (WANKEL, 1860) (korábban *Arrhopalites pygmaeus*) és az *Arrhopalites caecus* Tullberg, 1871 eutroglofil (a Dudich nomenklátúra szerint hemitroglobiont) fajok, tehát barlangban is élnek, de barlangon kívüli populációi is léteznek.

20. ábra. A *Pygmarrhopalites aggtelekiensis* ugróvillás igen apró, mindössze 1–1,5 mm-es. A barlang pocsolójain és vízfímmel fedett cseppkövein figyelhető meg) (Dányi)

Lábaspotrohúak (*Diplura*)

A szárnyatlan rovarok közé tartozó lábaspotrohúak első Nyugati-Kárpátokban élő barlangi képviselőit a Baradlán gyűjtötte Dudich és Bokor 1924-ben. Ezekből került elő a tudomány számára első ízben leírt *Plusiocampa spelaea* (STACH, 1929) faj. Szlovákiában ezt a troglobiont fajt csupán az Ardói-barlangban találták meg (PAČT, 1956), utána ismételtén a Baradlán, majd a Szabadság-barlangban (LOKSA, 1961). A 2013. évi vizsgálatok alatt a faj a Vass Imre-barlangból is előkerült (KOVÁČ, unpubl.).

Pókok (*Aranea*)

Az irodalom két chasmoofil-chasmobiont keresztespókfajt említ, a *Meta menardi* Latreille, 1804 és a *Metellina* (régében: *Meta*) *merianae* (SCOPOLI, 1763) keresztespókfajokat. A Baradlán mindössze néhány méterre a bejáratoktól található, beljebb nem merészkednek. Ennek

21. ábra. A *Pseudosinella aggtelekiensis* ugróvillás a Baradla jellegzetes, a barlangi élethez alkalmazkodott ugróvillása (Balázs)

oka egyértelműen a repülő rovarok, elsőrendűen a chasmoofil szúnyogok viselkedésében keresendő. Ezek nem merészkednek a belső fényhiányos régiókba, ezért a nagyobb testű pókok számára ott nincs elegendő élelemforrás.

Táplálékmenyiség szempontjából lényegesen igénytelenebbek az aprócska vitorlás pókok, a 2–3 milliméteres kis *Porrhomma* fajok, melyek zsákmányállatai az ugróvillások és azok az apró kétszárnyú fajok, melyek a sötét szakaszokban is élnek (a Sphaeroceridae, Trichoceridae, Heleomyzidae, Sciaridae, Phoridae családok fajai). A Baradlából eddig három *Porrhomma*-fajt közöltek *P. errans*, *P. rosenhaueri* és *P. profundum*. A *Porhomma rosenhaueri* L. Koch, melynek a bécsi Természettudományi Múzeumban őrzött baradlai egyedét Maria Dahl (tehát nem a nagy Karl Friedrich Theodor Dahl, hanem az özvegye!) 1938-ban leválasztott a *P. rosenhaueri* fajról és *P. profundum* néven új fajként leírt (DAHL, 1938, 1939), úgynevezett micropthalmikus, azaz csökevényesedett szemű és pigmenthiányos faj. Miller és Kratochvíl később pontosította a faj diagnózisát (MILLER–KRATOCHVÍL, 1940). Loksa a magyarországi *P. rosenhaueri* populációkat mindenesetre *Porrhomma rosenhaueri hungaricum* Loksa, 1970 néven alfaji besorolásban részesítette, ezt később a *P. profundum*mal szinonimizálták (THALER–PLACHTER, 1983). A gyűjteményi anyag átvizsgálása során kiderült, hogy nemcsak mindegyik *P. rosenhaueri* bizonyult *P. profundum* fajnak, hanem még a Kolosváry (1928) által *P. errans*-ként identifikált és felcímkézett példány is (SAMU–SZINETÁR, 1999). A *P. rosenhaueri* faj kinyomozható a 19. századi szakirodalomból, a Baradlából Herman (1879) mint *Linyphia rosenhaueri* L. Koch, 1872 fajt említi. Minden valószínűség szerint ez, úgy ahogyan a későbbi adatok is (SZALAY, 1931, DUDICH, 1932b), legalább részben a *P.*

profundum fajra vonatkoznak, mivel a *P. rosenhaueri* nyugat-európai faj, Európa keleti részén ismeretlen. Ugyanakkor viszont az is elképzelhető, hogy a Baradlában élő, már megjelenésük alapján is különböző *Porrhomma* egyedek között a *profundum* faj mellett még más faj(ok) képviselői is előfordulnak, mint ahogyan a Domicából is még két további faj ismert a genusznak.

Aprófutoncok (*Carabidae*, *Trechinae*)

A fent említett Frivaldszky János és távoli rokona, de atyái jötevője Frivaldszky Imre jól ismerték a vakbogarakat, le is írtak néhány új fajt a tudomány számára. A Baradla vakbogarának felfedezése mégis egészen 1903-ig váratott magára, pontosabban a gyűjtő Kormos Tivadarra és Györffy Jenőre és a faj leírójára Csiki Ernőre. A rovarok, mint evolúciójuk fénykorában, genetikai alkalmazkodóképességük virágjában lévő állatcsoport jellemzően mutatják az eljegesedések utáni gyors adaptív radiáció jelenségét. Az egykor egységes vakfutrinkafaj egymástól hirtelen szétválva elkülönülő populációi az eltérő környezet és a génsodródás hatására számos fajjává váltak szét. Gyakorlatilag minden karsztvidéknek saját faja, sőt fajai vannak. Magyarországon két fajukat találjuk, a Bükk hegységben a *Duvalius gebhardti*, az Aggteleki-karszt barlangjaiban pedig a *Duvalius hungaricus* (magyar vakfutrinka) (22. ábra) fordul elő. Ez a néhány milliméter hosszú, aprószemű – hogy milyen a látása, az kérdéses, nincs rá nagy szükség – borostyánkőszárga, elegáns kis bogár messze nem olyan feltűnő jelenség, mint a vakászka. Hogy nem túlságosan ritka, azt a rovarcsapdás gyűjtések bizonyítják, igaz, hogy a nagyobb táplálékdepóniák közelében találjuk nagyobb egyedszámban. Két közeli rokonával osztozik a barlangi élőhelyeken, a *Trechus austriacus* barlangkedvelő fajjal (23. ábra), amely úgy tűnik hasonló, vagy magasabb egyedszámban

22. ábra. A magyar vakfutrinka (*Duvalius hungaricus*) Gömör–Tornai-karszt mellett, a Szepes–Gömöri-érchegeység és a Gálmusz-hegység barlangjaiban is előfordul (Balázs-Dányi)

23. ábra. A szárnyatlan fűregfutonc (*Trechus austriacus*) a Baradla másik gyakori, a magyar vakfutrinkához hasonló futóbogara. Nagyobb szeme, sötétebb színe és barázdás szárnyfedője alapján különböztethető meg a vakfutrinkák-tól (Balázs-Dányi)

fordul elő, és a jóval ritkább *Trechoblemus micros* fajjal. Mindhárom aprófutonc ragadozó, a barlangban elsősorban az ugróvillások képezhetik táplálékukat, ezen túl a jóval ritkább ősovarok (Protura), könnyvaskorpiók és a szálfarkúak.

A két utóbbi, *Trechus austriacus* és *Trechoblemus micros*, közismerten nem barlanghoz kötött faj, de maga a magyar vakfutrinka is előfordul a felszínen, legismertebb lelőhelye a Szilicei-jégbarlang szádája, ahol még a napvilágon, a mindig hűvös lejtő mohapárnáin él, ráadásul nagy egyedszámban. Míg a *Duvalius* fajok általában szűk elterjedésűek, ugyanez nem mondható el pl. a *Trechoblemus micros* fajról, erről a jelentős szóróköztséggel bíróról, egyébként sötétebb borostyánkőszárga kis bogárról, amely egész Európában és Délnyugat-Ázsiában is honos. Az osztrák aprófutonccal (*Trechus austriacus* DEJEAN, 1831) ugyanez a helyzet. Egy Közép- és

Kelet-Európa-szerte elterjedt faj, előfordul mindenhol, a karsztvidék barlangjaiban és felszínén is gyakori. Könnyű megkülönböztetni az előző kettőtől, sötétebb és sokkal szélesebb, zömökebb testfelépítésű. A *Trechoblemus micros* fajt egy lelőhelyen gyűjtötte Salamon (1982), 1981-ben a csónakázató végén, ahol egy hulladéktemető volt nagy faj- és egyedsűrűséget eredményezve (akkoriban a barlangi alkalmazottak nem vitték ki a hulladékot a barlangból, hanem alkalmas helyen eltemették).

Niphargus aggtelekiensis vagy *N. tatrensis*?

A vakbolharások faji szintű besorolása általában igen nehéz feladat. A genuszba tartozó mintegy 350 faj, egy-két kivételtől eltekintve föld alatti vizekben fordul elő. A hasonló életkörülmények hatására az egymástól genetikailag jelentős távolságban lévő fajok is igen hasonló morfológiai bé-

lyeeket mutathatnak. A *Niphargus* fajokat gyakran övező bizonytalanság kitűnő példája az Aggteleki-karszt barlangjaiban élő *Niphargus aggtelekiensis* (24. ábra) esete. Az első említés Frivaldszky János nevéhez köthető, aki tévesen a *Niphargus stygius* faj képviselőiként azonosította a Baradlából származó egyedeket (FRIVALDSZKY, 1865). Mentségére legyen mondva, hogy ebben az időben alig pár vakbolharákfaj volt ismert, és ezek közül valóban a *N. stygius* fajra hasonlít leginkább a szóban forgó faj. Amikor a taxonnal behatóan foglalkozó Dudich Endre megkezdte a Baradla-barlang zoológiai kutatását, hamar rájött a tévedésre, és 1932-ben megjelent monográfiájában *N. aggtelekiensis* néven új fajt írt le (DUDICH, 1932a, 1934). A neves német szakértő – Adolf Schellenberg, aki éveken át foglalkozott kifejezetten a *N. tatrensis* fajba sorolt populációkkal és azok morfológiai változatosságával (SCHELLENBERG, 1935, 1937) – ellenben *N. tatrensis* fajként azonosított a Domicából származó egyedeket (SCHELLENBERG, 1938a). Végül hét, morfológia alapján elkülönült változatba sorolta az általa vizsgált *N. tatrensis* fajhoz tartozónak tartott populációkat,

24. ábra. Az aggteleki vakbolharák (*Niphargus aggtelekiensis*) a Baradla vizeinek jellemző lakója (Balázs)

melyek közül egyik a *N. tatrensis* forma *aggtelekiensis* volt (SCHELLENBERG, 1938b). A két kutató között nem volt rivalizálás, inkább kölcsönös tisztelet, amit jól jelez, hogy Schellenberg külön formaként jelzi az aggteleki példányok helyzetét, míg Dudich egy későbbi munkájában átveszi a Schellenberg-féle beosztást (DUDICH, 1941). A *N. tatrensis* fajcsoportba sorolt populációk Szlovéniától Lengyelországig fordulnak elő. Ezek közül a szlovéniai populációk egyértelműen elkülönülnek faji szinten *N. scophicauda* néven, míg a többi esetben a morfológiai különbségek nehezen megfoghatóak (FIŠER és mtsi., 2010). Az Aggteleki-karszt esetében fennálló földrajzi elkülönülés, a *Niphargus* taxon általános jellemzőit figyelembe véve arra mutat, hogy izolált populációval van dolgunk, ezért a kutatók többsége fenntartásokkal bár, de önálló fajként kezeli a *N. aggtelekiensis* taxont. Mivel a morfológiai vizsgálatok ezt a feltételezést eddig nem tudták meggyőzően alátámasztani, egy átfogó genetikai vizsgálatra lenne szükség a kérdés eldöntéséhez.

KÉT REJTÉLY

Két faj, melyek egyike sem fordult még elő sehol másutt a világon. Az egyik a barlangi félmeztelencsiga, egészen pontosan és költőien a barlangi rablócsiga, *Daudebardia cavicola* Soós 1927 (Soós, 1927). Dudich (1932-II) részletes leírást ad a fajról és a lelőhelyéről is, melyet a jelenlegi Csónakázó-tó utáni eltemetett fahulladék dombjával azonosíthatunk. Később maga Soós sem talált belőle egyetlen példányt sem (Soós, 1941, 1955). Utólag bebizonyosodott, hogy a faj valószínűleg nem létezett, valamilyen besodort, vagy behurcolt egyed egyszeri szaporulatáról lehetett szó, a faj pedig minden bizonnyal a *Daudebardia rufa* Draparnaud, 1805 lehetett. Később alfaját

is elkülönítették, ez a *D. cavicola ponorica* Grossu, 1972 (NEGREA, 1996). Mindez azok után, hogy Pintér László összefoglaló munkájában már leszámolt a fajjal (PINTÉR, 1971). A típuspéldány a Nemzeti Múzeum gyűjteményével együtt 1956-ban alighanem elpusztult, így utólag sem dönthető el a kérdés egyértelműen (FEHÉR, 2013).

A másik, szerencsére kiváló egészséggel örvendő, és szaporán tenyésztő populáció, a *Helodrilus* (korábban *Allolobophora*) *mozsaryorum* Zicsi, 1974 (25. ábra) néven ismert kevéssertéjű gyűrűsféreg (Annelida, Oligochaeta, Lumbricidae), melyet a Rövid-Alsó-barlangban kutató búvárok (Mozsáry Gábor és Péter) találtak. Ez egy jókora, akár 10 centiméternél is hosszabb, víz alatt élő giliszta. A Rövid-Alsó-barlang 1980 és 1982-ben szervezett szivattyús feltárása során a szárazra került szifonokban számos példány került a felszínre. A tulajdonképpen Baradlában sehol nincs puha agyagos meder feletti állandó vízborított-

ság és lassú vízáramlás, ezért ott nem is fordul elő. Némely ismeretterjesztő könyv leírásával ellentétben nem fehér vagy színtelen, hanem rózsaszínes-hússzínű, mint egy földgiliszta, a konzerválóoldatban persze kifehéredhet. Ezen a néven viszont hiába keressük a nemzetközi irodalomban, mert már évtizedekkel ezelőtt átsorolták a *Helodrilus* genuszba (ZICSI, 1991; CSUZDI, 2007). Ennek ellenére minden azóta, a barlangról kiadott ismeretterjesztő publikáció a régi néven említi. Ebben az esetben teljesen mindegy, hogy önálló és troglobiont fajról van-e szó, hiszen a kérdéses populáció mindenképpen stabil, és „barlanghoz kötött”. A környéken nem ismerjük felszíni előfordulását, pedig a Rövid-Alsó-barlangra (=Felső Jósva-forrás) jellemző igen intenzív árvizek szinte bizonyosan kisodorják néhányukat a felszínre, ahol persze nincs sok életesélyük a pisztrángoktól és fejes domolykóktól hemzseggő Jósva-patakban és a Tengerszem-tóban.

25. ábra. *Helodrilus* (korábban *Allolobophora*) *mozsaryorum* (Balázs)

Taxon	Domica	Baradla
PROTOZOA		
Rhizopoda		
<i>Amoeba albid</i> Nagler, [sic]		Varga & Takáts (1960), Varga (1963)
<i>Amoeba beryllifera</i> Penard, 1902		Varga (1963)
<i>Amoeba botryllis</i> Penard, 1902		Varga & Takáts (1960), Varga (1963)
<i>Amoeba cavicola</i> Varga, 1963		Varga (1963)
<i>Amoeba fluida</i> Gruber, 1846		Varga & Takáts (1960), Varga (1963)
<i>Amoeba gorgonia</i> Penard, 1902		Varga (1963)
<i>Amoeba guttula</i> Dujardin, 1823		Varga & Takáts (1960), Varga (1963)
<i>Amoeba limax</i> Dujardin, 1823		Dudich (1932a)
<i>Amoeba proteus</i> Schaffer, [sic]		Varga & Takáts (1960), Varga (1963)
<i>Amoeba radiosa</i> Dujardin, 1841		Dudich (1932a), Varga (1963)
<i>Amoeba spatula</i> Penard, 1890		Varga & Takáts (1960)
<i>Amoeba spumosa</i> Gruber, 1885		Varga & Takáts (1960)
<i>Amoeba terricola</i> (Ehrenberg), Penard, 1902		Dudich (1932a), Varga & Takáts (1960)
<i>Amoeba vespertilio</i> Penard, 1902		Varga (1963)
<i>Codosiga botrytis</i> (Ehrenberg), [sic]		Dudich (1932a)
<i>Cothurnia crystallina</i> Ehrenberg, [sic]		Dudich (1932a)
<i>Menoidium incurvum</i> (Fresenius), [sic]		Dudich (1932a)
<i>Naegleria gruberi</i> (Scharfing, 1899)		Varga & Takáts (1960)
<i>Oxytricha pellionella</i> Ehrenberg, [sic]		Dudich (1932a)
<i>Phacus triquetus</i> Dujardin, [sic]		Dudich (1932a)
<i>Platoom</i> sp.		Dudich (1932a)
<i>Vahlkampfia magna</i> Jollos, 1917		Varga & Takáts (1960), Varga (1963)
<i>Vahlkampfia limax</i> (Dujardin), [sic]		Varga (1963)
<i>Vahlkampfia tachypodia</i> Glaeser, 1912		Varga & Takáts (1960), Varga (1963)
<i>Vorticella putrinum</i> Müller, 1786		Dudich (1932a)
Testacea		
<i>Centropyxis aculeata</i> Stein, [sic]		Varga (1963)
<i>Centropyxis aculeata</i> (Ehrenberg), Stein var. <i>oblonga</i> Deflandre, 1929		Varga (1963), Bereczky (1970)
<i>Centropyxis aerophila</i> Deflandre, 1929		Varga (1963), Bereczky (1970)
<i>Centropyxis cassis</i> (Wallich, 1864)		Varga (1963), Bereczky (1970)
<i>Centropyxis constricta</i> Ehrenberg, 1838		Varga (1959), Bereczky (1970)
<i>Centropyxis discoides</i> Penard, 1890		Varga (1963), Bereczky (1970)
<i>Centropyxis gibba</i> Deflandre, [sic]		Varga (1963), Bereczky (1970)
<i>Centropyxis hirsuta</i> Deflandre, 1929		Bereczky (1970)
<i>Centropyxis laevigata</i> Penard, 1890		Varga (1963), Bereczky (1970)
<i>Centropyxis minuta</i> Deflandre, 1929		Bereczky (1970)
<i>Centropyxis patula</i> Stepanek, 1967		Bereczky (1970)
<i>Centropyxis platystoma</i> Penard, 1890		Varga (1963), Bereczky (1970)
<i>Centropyxis</i> sp.		Dudich (1932a), Bereczky (1970)
<i>Cochliopodium granulatum</i> Penard, 1890		Varga & Takáts (1960), Bereczky (1970)
<i>Corythion pulchellum</i> Penard, 1890		Varga (1963)
<i>Cryptodiffugia oviformis</i> Penard, 1890		Varga & Takáts (1960), Varga (1963)
<i>Cryptodiffugia vulgaris</i> Volz., [sic]		Varga (1963)
<i>Cyclopyxis arcelloides</i> Penard, 1902		Varga (1963), Bereczky (1970)
<i>Cyclopyxis eurystoma</i> Deflandre, 1929		Varga (1963), Bereczky (1970)
<i>Cyphoderia ampulla</i> (Ehrenberg, 1840)		Bereczky (1970)
<i>Cyphoderia laevis</i> Penard, 1902		Bereczky (1970)
<i>Diffugia acuminata</i> Penard, [sic]		Dudich (1932a)

Taxon	Domica	Baradla
<i>Diffugia avellana</i> Penard, 1890		Varga (1959), Bereczky (1970)
<i>Diffugia baradlana</i> Varga, 1963		Varga (1963), Bereczky (1970)
<i>Diffugia brevicollis</i> Cash & Hopkinson, 1909		Bereczky (1970)
<i>Diffugia bryophila</i> (Penard, 1902)		Bereczky (1970)
<i>Diffugia constricta</i> Ehrenberg, [sic]		Dudich (1932a)
<i>Diffugia elegans</i> var. <i>teres</i> Penard, 1899		Bereczky (1970)
<i>Diffugia fallax</i> Penard, 1890		Bereczky (1970)
<i>Diffugia globulosa</i> (Dujardin, 1837)		Varga (1963)
<i>Diffugia gramen</i> Penard, 1902		Bereczky (1970)
<i>Diffugia lemani</i> Blanc, 1892		Bereczky (1970)
<i>Diffugia lobostoma</i> Leidy, 1874		Dudich (1932a)
<i>Diffugia lucida</i> Penard, 1890		Varga (1963), Bereczky (1970)
<i>Diffugia mammillaris</i> Deflandre, [sic]		Bereczky (1970)
<i>Diffugia manicata</i> Penard, 1902		Bereczky (1970)
<i>Diffugia oblonga acuminata</i> Ehrenberg [sic]		Bereczky (1970)
<i>Diffugia oblonga angusticollis</i> Stepanek, 1952		Bereczky (1970)
<i>Diffugia oblonga curvicollis</i> Varga, 1963		Varga (1963)
<i>Diffugia oblonga</i> Ehrenberg, 1838		Varga (1959, 1963), Bereczky (1970)
<i>Diffugia oviformis</i> Cash & Hopkinson, 1909		Varga (1963), Bereczky (1970)
<i>Diffugia pristin</i> Penard, 1902		Varga (1963), Bereczky (1970)
<i>Diffugia pyriformis</i> Perty, [sic]		Dudich (1932a)
<i>Euglenopsis vorax</i> Klebs, 1893		Dudich (1932a)
<i>Euglypha acanthophora</i> (Ehrenberg, 1841)		Bereczky (1970)
<i>Euglypha ciliata</i> (Ehrenberg, 1848)		Varga (1959, 1963), Varga & Takáts (1960), Varga (1963)
<i>Euglypha cristata</i> Leidy, 1874		Bereczky (1970)
<i>Euglypha laevis</i> (Ehrenberg, 1845)		Varga (1959, 1963)
<i>Euglypha tuberculata</i> Dujardin, 1841		Bereczky (1970)
<i>Euglypha</i> sp.		Dudich (1932a)
<i>Heleopera petricola</i> Leidy, 1879		Varga (1963), Bereczky (1970)
<i>Pontigulasia bigibbosa</i> var. <i>minor</i> Varga, 1963		Varga (1963), Bereczky (1970)
<i>Trigonopyxis arcua</i> (Leidy, 1879)		Bereczky (1970)
<i>Trinema complanatum</i> Penard, 1890		Varga (1959)
<i>Trinema enchelys</i> (Ehrenberg, 1838)		Varga (1963), Bereczky (1970)
<i>Trinema lineare</i> Penard, 1890		Varga & Takáts (1960), Varga (1963), Bereczky (1970)
<i>Wailesella eboracensis</i> (Wailes & Penard, 1911)		Varga (1963)
Ciliophora		
<i>Colpidium campylum</i> Stokes, [sic]		Varga & Takáts (1960), Varga (1963)
<i>Colpidium colpoda</i> Stein, [sic]		Varga & Takáts (1960), Varga (1963)
<i>Colpoda cucullus</i> Müller, [sic]		Varga & Takáts (1960), Varga (1963)
<i>Colpoda inflata</i> (Stokes, 1884)		Varga & Takáts (1960), Varga (1963)
<i>Colpoda steini</i> Maupus, 1883		Varga & Takáts (1960)
<i>Colpoda maupasi</i> Enriques, 1908		Varga (1963)
<i>Microdiaphanosoma arctua</i> Wenz., [sic]		Varga (1963)
<i>Glaucoma scintillans</i> Ehrenberg, 1830		Varga (1963)
<i>Cyclidium glaucoma</i> Müller, 1876		Varga & Takáts (1960), Varga (1963)
<i>Euplotes charon</i> (Müller, 1786)		Varga & Takáts (1960)
<i>Chilodonella cucullulus</i> Ehrenberg, [sic]		Varga (1963)
<i>Halteria grandinella</i> (Müller, 1773)		Varga (1963)
<i>Loxodes rostrum</i> (Müller, 1773)		Varga (1963)
<i>Stegochilum fusiforme</i> Schew., 1893		Varga (1963)
<i>Stylonichia pustulata</i> Ehrenberg, [sic]		Varga (1963)
<i>Trachelocerca tenuicollis</i> Quennerstedt, 1867		Varga (1963)

Taxon	Domica	Baradla
Heliozoa		
<i>Actinophrys sol</i> Ehrenberg, 1830		Dudich (1932a), Varga (1963)
<i>Actinosphaerium eichornii</i> Ehrenberg, 1838		Varga (1963)
<i>Actinophrys vesiculata</i> Penard, 1901		Varga (1963)
PLATYHELMINTHES		
<i>Catenula</i> sp.		Varga (1963)
<i>Prosthodendrium magnum</i> Ryšavý, 1956	Ryšavý (1956)	
<i>Rhabdocoelidorum</i> sp.		Dudich (1932a)
NEMATODA		
<i>Ablechrolulus gongyloides</i> (Reiter, 1928)		Andrássy (1959b)
<i>Acrobelophis minimus</i> (Thorne, 1925)		Andrássy (1959b, 1984, 2005)
<i>Achromadora tenax</i> (de Man, 1876)		Andrássy (1959b, 2007)
<i>Alaimus meylli</i> Andrásy, 1961		Andrássy (1961)
<i>Allodorylaimus bokori</i> (Andrássy, 1959)		Andrássy (1959b, 2000)
<i>Anaplectus grandepapillatus</i> (Ditlevsen, 1928)		Andrássy (1959b)
<i>Aporcelaimellus obtusicaudatus</i> (Bastian, 1865)		Andrássy (1959a, 2009)
<i>Cephalobus persegnis</i> Bastian, 1865		Andrássy (1959b)
<i>Cephalobus troglophilus</i> Andrásy, 1967		Andrássy (1967, 2005)
<i>Cervidellus vexilliger</i> (de Man, 1880)		Andrássy (1959b)
<i>Cylindrolaimus baradlanus</i> Andrásy, 1959		Andrássy (1959b, 2005)
<i>Diplogasteritus consobrinus</i> (de Man, 1920)		Andrássy (1959b)
<i>Eudiplogasterium levidentum</i> (Weingärtner, 1955)		Andrássy (1959b)
<i>Epacrolaimus declinatooculeatus</i> (Kreis, 1924)		Andrássy (2000, 2005)
<i>Eumonhystera barbata</i> Andrásy, 1981		Andrássy (1981, 2005)
<i>Eumonhystera filiformis</i> (Bastian, 1865)		Andrássy (1959b)
<i>Heterocephalobus thorneanus</i> Andrásy, 2000		Andrássy (1959a, 2005)
<i>Laevides loofi</i> Heyns, 1968		Andrássy (2009)
<i>Mylonchulus andrassyi</i> Loof, 1992		Andrássy (1959b, 2000), Loof (1992)
<i>Myolaimus amicitiae</i> Andrásy, 1959		Andrássy (1959a, 2000)
<i>Paramphidelus pusillus</i> (Thorne, 1939)		Andrássy (1977, 2009)
<i>Plectus parvus</i> Bastian, 1865		Andrássy (1959b)
<i>Prismatolaimus dolichurus</i> de Man, 1880		Andrássy (1959a, 1959b, 2007)
<i>Rhabditis maupasi</i> Seurat, 1919		Andrássy (1959b)
<i>Rhabditis</i> sp.		Andrássy (1959a)
<i>Scleramphidelus lemani</i> (Stefanski, 1914)		Andrássy (1961, 2009)
<i>Thornia steatopyga</i> (Thorne & Swanger, 1936)		Andrássy (2009)
<i>Tobrilus gracilis</i> (Bastian, 1865)		Andrássy (1959b, 2007)
<i>Tripyla filicaudata</i> de Man, 1880		Andrássy (1959b, 2007)
<i>Tylencholaimus teres</i> Thorne, 1939		Andrássy (1959a, 2009)
<i>Wilsonema otophorum</i> (de Man, 1880)		Andrássy (1959a, 2005)
ROTATORIA		
<i>Dicranophorus forcipatus</i> Müller, 1786		Varga (1959)
<i>Habrotricha baradlana</i> Varga, 1963		Varga (1959)
<i>Proales baradlana</i> Varga, 1958		Varga (1959)
<i>Rotaria rotatoria rotatoria</i> (Pallas, 1766)		Dudich (1932a)
<i>Rotaria rotatoria spongiderma</i> Wulfert, 1941		Varga (1959)
GASTROTRICHA		
<i>Chaetonotus maximus</i> Ehrenberg, 1831		Dudich (1932a)
MOLLUSCA		
Gastropoda		
<i>Oxychilus glaber</i> (Rossmässler, 1835)	Grego (unpubl.)	Dudich (1932a), Soós (1943)

Taxon	Domica	Baradla
<i>Arion</i> (<i>Carinarion</i>) <i>circumscriptus</i> Johnston, 1828		Dudich (1932a)
<i>Arion</i> (<i>Mesarion</i>) <i>subfuscus</i> (Draparnaud, 1805)		Wagner (1936)
<i>Daudebardia rufa</i> Draparnaud, 1805		Soós (1927, 1943), Dudich (1932a), Pintér (1971)
<i>Euglesa casertana</i> (Poli, 1791)		Soós (1927), Dudich (1932a), Wagner (1943)
<i>Lehmannia flava</i> (Linnaeus, 1758)		Soós (1927)
<i>Limax cinereoniger</i> Wolf, 1803		Dudich (1932a), Wagner (1934, 1936), Soós (1943)
<i>Limax flavus</i> Linnaeus, 1758		Dudich (1932a), Wagner (1934, 1936), Soós (1943)
<i>Limax maximus</i> Linnaeus, 1758		Soós (1927)
<i>Planorbis planorbis</i> (Linnaeus, 1758)		Soós (1927), Dudich (1932a)
<i>Vertigo antvertigo</i> (Draparnaud, 1801)		Soós (1943)
<i>Zonitoides</i> (<i>Zonitoides</i>) <i>nitidus</i> Müller, 1774		Soós (1943)
Bivalvia		
<i>Pisidium casertanum</i> (Poli 1791)	Košel (1994)	Soós (1943), Wagner (1943)
<i>Pisidium personatum</i> Malm 1855	Košel (1994)	
ANNELIDA		
Hirudinea		
<i>Dina lineata</i> (Müller, 1774)	Kováč (unpubl.)	
<i>Haemopsis sanguisuga</i> (Linnaeus, 1758)	Košel (1975)	Diesing (1850), Frivaldszky (1865), Dudich (1932a)
Polychaeta		
<i>Troglochaetus beranecki</i> Delachaux, 1921	Gulička (1975)	
Oligochaeta - Enchytraeidae		
<i>Achaeta eiseni</i> Vejdovsky, 1877		Dózsa-Farkas (1970), Zicsi et al. (1994)
<i>Buchholzia appendiculata</i> (Buchholz, 1862)		Dózsa-Farkas (1970), Zicsi et al. (1994)
<i>Buchholzia simplex</i> Nielsen & Christensen, 1963		Dózsa-Farkas (1970), Zicsi et al. (1994)
<i>Cernosvitoviella aggtelekiensis</i> Dózsa-Farkas, 1970		Dózsa-Farkas (1970), Zicsi et al. (1994)
<i>Enchytraeus buchholzi</i> Vejdovsky, 1879		Dózsa-Farkas (1970), Zicsi et al. (1994)
<i>Enchytraeus lacteus</i> Nielsen & Christensen, 1961		Dózsa-Farkas (1970), Zicsi et al. (1994)
<i>Enchytronia christenseni</i> Dózsa-Farkas, 1970		Dózsa-Farkas (1970), Zicsi et al. (1994)
<i>Fridericia reducata</i> Dózsa-Farkas, 1974		Dózsa-Farkas (1974, 1990)
<i>Fridericia benti</i> (Schmelz, 2002)		Dózsa-Farkas (1970), Zicsi et al. (1994)
<i>Fridericia bisetosa</i> (Levinsen, 1884)		Dózsa-Farkas (1970), Zicsi et al. (1994)
<i>Fridericia dura</i> (Eisen, 1878)		Dózsa-Farkas (1970), Zicsi et al. (1994)
<i>Fridericia galba</i> (Hoffmeister, 1843)		Dózsa-Farkas (1970), Zicsi et al. (1994)
<i>Fridericia maculata</i> Issel, 1905		Dózsa-Farkas (1970)
<i>Fridericia paroniana</i> Issel, 1904		Dózsa-Farkas (1970), Zicsi et al. (1994)
<i>Fridericia semisetosa</i> Dózsa-Farkas, 1970		Dózsa-Farkas (1970), Zicsi et al. (1994)
<i>Henlea perpusilla</i> Friend, 1911		Dózsa-Farkas (1970), Zicsi et al. (1994)
<i>Marionia argentea</i> (Michaelson, 1889)		Dózsa-Farkas (1970), Zicsi et al. (1994)
Oligochaeta – Lumbricidae		
<i>Allolobophora chlorotica</i> (Savigny 1826)	Zajonc (1961)	Dudich (1932a), Zicsi et al. (1994)
<i>Aporrectodea caliginosa</i> (Savigny, 1826)	Zajonc (1961), Pižl (2008)	
<i>Aporrectodea rosea</i> (Savigny, 1826)	Černosvitov (1935), Zajonc (1961), Gulička (1975), Pižl (2008)	Dudich (1932a), Zicsi et al. (1994)
<i>Dendrodrilus rubidus</i> (Savigny, 1826)	Pižl (2008)	Zicsi et al. (1994)
<i>Dendrodrilus rubidus subrubicundus</i> (Eisen, 1874)	Černosvitov (1938)	
<i>Dendrodrilus rubidus tenuis</i> (Eisen, 1874)	Černosvitov (1935), Zajonc (1961), Gulička (1975)	Dudich (1932a)
<i>Dendrobaena octaedra</i> (Savigny, 1826)	Černosvitov (1938), Zajonc (1961), Gulička (1975)	

Taxon	Domica	Baradla
<i>Eisenia fetida</i> (Savigny, 1826)	Piži (2008)	
<i>Eiseniella tetraedra</i> (Savigny, 1826)	Černovítov (1935)	Dudich (1932a), Zicsi et al. (1994)
<i>Helodrilus mozsaryorum</i> (Zicsi, 1974)		Zicsi (1974), Kessler et al. (1985), Zicsi et al. (1994)
<i>Octolasion lacteum</i> (Örley 1885)	Zajonc (1961), Gulička (1975), Piži (2008)	Dudich (1932a)
<i>Proctodrilus antipai</i> (Michaelsen, 1891)		Dudich (1932a), Zicsi (1974), Zicsi et al. (1994)
Oligochaeta – Tubificidae		
<i>Limnodrilus claparedeanus</i> Ratzel, 1868	Košel (1994)	
<i>Limnodrilus hoffmeisteri</i> Claparede, 1862	Košel (1994)	
<i>Peloscoclex ferox</i> (Eisen, 1879)		Dudich (1932a)
<i>Rhyacodrilus falciformis</i> Bretscher, 1901	Košel (1994)	
<i>Tubifex tubifex</i> (Müller, 1774)	Košel (1994)	Dudich (1932a)
<i>Slavina appendiculata</i> (Udekem, 1855)		Dudich (1932a)
ARTHROPODA		
CHELICERATA		
Palpi gradida		
<i>Eukoenenia spelaea</i> (Peyerimhoff, 1902)	Kováč et al. (2002, 2005)	Dózsa-Farkas & Loksa (1970)
Araneida		
<i>Centromerus cavernarum</i> (L. Koch, 1872)	Svatoň (2000), Kováč et al. (2005)	
<i>Cicurina cicur</i> (Fabricius, 1793)		Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a), Dudás (1999)
<i>Ero tuberculata</i> (De Geer, 1778)		Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a), Dudás (1999)
<i>Lepthyphantes leprosus</i> (Ohlert, 1865)		Dudich (1932a), Dudás (1999)
<i>Linyphia</i> sp.		Dudich (1932a), Kolosváry (1928)
<i>Lycosa</i> sp.		Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
<i>Meta menardi</i> (Latreille, 1804)		Bokor (1921), Dudich (1932a), Horváth (1872), Szalay (1931, 1932)
<i>Metellina merianae</i> (Scopoli, 1763)		Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a), Dudás (1999)
<i>Nesticus cellulanus affinis</i> Kulczynski, 1894	Svatoň (2000)	
<i>Pholcus phalangoides</i> Fuesslin, 1775	Kováč et al. (2005)	
<i>Porrhoma convexum</i> (Westring, 1951)	Miller & Kratochvíl (1940), Košel (1994), Kováč et al. (2004)	
<i>Porrhomma lativelum</i> Tretzel, 1956	Svatoň (2000)	
<i>Porrhomma profundum</i> (Dahl, 1939)	Miller & Kratochvíl (1940), Košel (1994), Svatoň (2000)	Horváth (1872), Bokor (1921), Kolosváry (1928), Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a), Dudás (1999)
<i>Porrhomma</i> sp.		Bokor (1921), Kolosváry (1928), Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
Opiliones		
<i>Egaenus convexus</i> (C.L. Koch, 1835)		Murányi (unpubl.)
<i>Leiobunum rupestre</i> (Herbst, 1799)	Gulička (1985)	
<i>Mitostoma chrysomelas</i> (Hermann, 1804)	Kettner (1936), Gulička (1985), Košel (1994), Stašiov et al. (2003)	Kolosváry (1928), Dudich (1932a), Szalay (1931, 1932), Roewer (1951)
<i>Opilio parietinus</i> (Degeer, 1778)	Gulička (1985)	Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
<i>Opilio saxatilis</i> C.L. Koch, 1839	Gulička (1985)	
<i>Phalangium opilio</i> Linnaeus, 1758	Gulička (1985)	
Pseudoscorpiones		
<i>Chthonius tetrachelatus</i> (Preyssler, 1790)		Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)

Taxon	Domica	Baradla
Acari		
Oribatida		
<i>Achipteria</i> cf. <i>nitens</i> (Nicolet, 1855)	Kováč et al. (2005)	
Brachychthoniidae sp.	Kováč et al. (2005)	
<i>Ceratozetes peritus</i> Grandjean, 1951	Kováč et al. (2005)	
<i>Kunstdamaeus lengersdorfi</i> (Willmann, 1932)	Luptáčik & Miko (2003), Luptáčik (2006)	
<i>Damaeus</i> sp. 1	Kováč et al. (2005)	
<i>Damaeus</i> sp. 2	Kováč et al. (2005)	
<i>Dissorhina ornata</i> (Oudemans, 1900)	Kováč et al. (2004, 2005)	
<i>Pantelozetes cavaticus</i> Kust 1962	Kunst (1962), Luptáčik & Miko (2003), Luptáčik (2006)	
<i>Chamobates tricuspidatus</i> Willmann, 1953	Kováč et al. (2005)	
<i>Multioppia</i> cf. <i>glabra</i> (Mihelcic 1955)	Kováč et al. (2004, 2005)	
<i>Murcia trimaculata</i> Koch, 1835		Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
<i>Oppiella obsoleta</i> (Paoli, 1908)	Kováč et al. (2005)	
<i>Oribatula tibialis</i> (Nicolet, 1855)	Kováč et al. (2005)	
<i>Oribella pectinata</i> (Michael, 1885)	Kováč et al. (2005)	
<i>Suctobelba</i> sp. 1	Kováč et al. (2005)	
<i>Suctobelba</i> sp. 2	Kováč et al. (2005)	
<i>Liodes theleproctus</i> (Hermann, 1804)		Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
<i>Platylodes scaliger</i> (C.L. Koch, 1840)		Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
<i>Carabodes coriaceus</i> C.L. Koch, 1835		Dudich (1932a), Balogh (1943), Mahunka & Mahunka-Papp (2004)
Actinedida – Cheyletidae		
<i>Cheyletus eruditus</i> (Schränk, 1781)		Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
Actinedida – Eupodidae		
<i>Linopodes motorius</i> (Linnaeus, 1758)		Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
Actinedida – Rhagidiidae		
<i>Coccorhagidia pittardi</i> Strandtmann, 1971	Kováč et al. (2004)	
<i>Foveacheles (Proxistella) terricola</i> (Koch, 1835)		Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
<i>Poecilophysis spelaea</i> (Wankel, 1861)	Kováč (unpubl.)	
<i>Poecilophysis weyerensis</i> (Packard, 1888)	Kováč et al. (2005)	
<i>Robustocheles</i> cf. <i>hilli</i> Strandtmann, 1971	Kováč et al. (2005)	
Actinedida – Trombiculidae		
<i>Trombicula (Leptotrombidium) russica</i> (Oudemans, 1902)	Dusbábek (1963)	
Gamasina		
<i>Ameroseius plumigerus</i> (Oudemans, 1930)	Kováč et al. (2005)	
<i>Arctoseius semiscissus</i> (Berlese, 1982)		
<i>Cyrtolaelaps chiropterae</i> Karg 1971	Kováč et al. (2004, 2005)	
<i>Cyrtolaelaps mucronatus</i> (Canestrini & Canestrini, 1881)	Kováč et al. (2004, 2005)	Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
<i>Eugamasus cavernicola</i> Trägårdh, 1912		Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
<i>Eugamasus magnus</i> (Kramer, 1876)		Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
<i>Eulaelaps stabularis</i> (C.L. Koch, 1836)	Kováč et al. (2005)	Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
<i>Geholaspis longispinosus</i> (Kramer, 1876)	Kováč et al. (2005)	Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
<i>Geholaspis longulus</i> (Berlese, 1887)	Kováč et al. (2005)	
<i>Geholaspis mandibularis</i> (Berlese, 1904)	Kováč et al. (2005)	Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
<i>Haemogamasus michaeli</i> Oudemans, 1902		Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
<i>Hypoaspis sardous</i> (Berlese, 1911)		Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
<i>Hypoaspis vacua</i> (Michael, 1891)	Kováč et al. (2005)	
<i>Pachylaelaps laeuchlii</i> Schweizer, 1922		Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
<i>Pachylaelaps longisetis</i> Halbert, 1915	Kováč et al. (2005)	

Taxon	Domica	Baradia
<i>Paragarmania dendrilica</i> (Berlese, 1918)	Kováč et al. (2004, 2005)	
<i>Parasitus fimetorum</i> (Berlese, 1903)	Kováč et al. (2005)	
<i>Parasitus loricatus</i> (Wankel, 1861)	Kováč et al. (2004, 2005)	Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
<i>Pergamasus crassipes</i> Berlese, 1906		Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
<i>Pergamasus medicris</i> Berlese, 1904	Kováč et al. (2005)	
<i>Pergamasus barbarus</i> Berlese, 1904	Kováč et al. (2005)	
<i>Pergamasus theseus</i> Berlese, 1903		Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
<i>Proctolaelaps pygmaeus</i> (Müller, 1860)	Kováč et al. (2005)	
<i>Prozercon traegardhi</i> (Halbert 1923)	Kováč et al. (2004, 2005)	
<i>Saprosecans baloghi</i> Karg, 1964	Kováč et al. (2005)	
<i>Veigaia exigua</i> (Berlese, 1917)	Kováč et al. (2005)	
<i>Veigaia kochi</i> (Trägårdh, 1901)	Kováč et al. (2005)	Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
<i>Veigaia nemorensis</i> (Koch, 1839)	Kováč et al. (2005)	
<i>Veigaia transisalae</i> (Oudemans, 1902)		Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
<i>Zercon triangularis</i> C.L. Koch, 1836		Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
<i>Eyndhovenia euryalis</i> (G. Canestrini, 1885)		Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
<i>Spinturnix vespertilionis</i> (Linnaeus, 1758)		Petényi (1854), Dudich (1932a)
Dermanyssina		
<i>Alliphis halleri</i> (G. & R. Canestrini, 1881)		Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
<i>Macrocheles carinatus</i> (C.L., Koch 1839)		Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
Uropodina		
<i>Dinychus perforatus</i> Kramer, 1886	Kováč et al. (2005)	
<i>Nenteria dobrogensis</i> Feider et Hutu, 1971	Kováč et al. (2005)	
<i>Spinturnix psi</i> (Kolenati, 1856)	Dusbábek (1962)	
<i>Trachyuropoda</i> sp.	Kováč et al. (2005)	
<i>Uroobovella advena</i> (Trägårdh, 1912)	Košel (1994), Kováč et al. (2004, 2005)	
<i>Uroobovella rackei</i> (Oudemans, 1912)	Kováč et al. (2005)	
Astigmata - Glycyphagidae		
<i>Ctenoglyphus plumiger</i> (C.L. Koch, 1835)		Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
<i>Glycyphagus cadaverum</i> (Schrank, 1781)		Szalay (1931, 1932), Dudich (1932a)
Astigmata – Sarcoptidae		
<i>Calvolia miniopteri</i> Dusbábek, 1964	Dusbábek (1964)	
Metastigmata – Ixodida		
<i>Carios (Argas) vespertilionis</i> (Latreille, 1802)	Rosický & Havlík (1952), Dusbábek (1963), Krištofik & Danko (2012)	
<i>Ixodes (Pomerantzvevella) simplex</i> Neumann, 1906	Černý (1972)	
<i>Eschatocephalus (Ixodes) vespertilionis</i> Koch, 1844	Dusbábek (1963), Krištofik & Danko (2012)	Petényi (1854), Schmidl (1856), Frivaldszky (1865), Bokor (1921), Dudich (1932a), Szalay (1932)
CRUSTACEA		
Cladocera		
<i>Alona guttata</i> Sars, 1862	Hudec (unpubl.)	
<i>Alona rectangula</i> Sars, 1862	Hudec (2000)	
<i>Alonella excisa</i> (Fischer, 1854)	Hudec (unpubl.)	
<i>Ceriodaphnia reticulata</i> (Jurine, 1820)	Štěrba (1955), Gulička (1975), Hudec (2000)	
<i>Daphnia curvirostris</i> Eylman, 1887	Hudec (unpubl.)	
<i>Daphnia longispina</i> O.F.Müller, 1785	Štěrba (1955), Gulička (1975)	
<i>Daphnia obtusa</i> Kurz, 1874		Dudich (1932a)
<i>Chydorus sphaericus</i> (O.F.Müller, 1785)	Hudec (2000)	
<i>Leydigia leydigi</i> (Schoedler, 1863)	Hudec (unpubl.)	
<i>Scapholeberis mucronata</i> (O.F.Müller, 1785)	Štěrba (1955), Gulička (1975)	

Taxon	Domica	Baradia
Copepoda		
Calanoida		
<i>Eudiaptomus gracilis</i> (Sars, 1863)	Hudec (2000)	
<i>Eudiaptomus zachariasi</i> (Poppe, 1886)	Hudec (unpubl.)	
Cyclopoida		
<i>Acanthocyclops venustus</i> (Norman & Scott, 1906)	Hudec (2000)	
<i>Acanthocyclops vernalis</i> (Fischer, 1853)	Hudec (unpubl.)	
<i>Cyclops strenuus</i> Fischer, 1851	Štěrba (1955), Hudec (2000)	Dudich (1932a)
<i>Cyclops furcifer</i> Claus, 1857		Dudich (1932a)
<i>Diacyclops bicuspidatus</i> (Claus, 1857)	Hudec (2000)	Dudich (1932a)
<i>Diacyclops clandestinus</i> (Kiefer, 1926)		Dudich (1932a)
<i>Diacyclops languidoides</i> (Lilljeborg, 1901)	Hudec (2000)	
<i>Diaptomus</i> sp.		Dudich (1932a)
<i>Eucyclops serrulatus</i> (Fischer, 1851)	Hudec (2000)	Dudich (1932a)
<i>Megacyclops viridis</i> (Jurine, 1820)	Hudec (2000)	Dudich (1932a)
<i>Microcyclops rubellus</i> (Lilljeborg, 1901)	Štěrba (1955), Hudec (2000)	
<i>Paracyclops fimbriatus</i> (Fischer, 1853)	Hudec (2000)	Dudich (1932a)
<i>Thermocyclops dybowskyi</i> (Landé, 1890)	Štěrba (1955), Hudec (2000)	
Harpacticoida		
<i>Bryocamptus unisaetosus</i> Kiefer, 1930	Hudec (unpubl.)	Dudich (1932a)
<i>Canthocamptus staphylinus</i> (Jurine, 1820)	Hudec (unpubl.)	
<i>Ceuthonectes hungaricus</i> Ponyi, 1958		Ponyi (1958), Gidó (2007)
<i>Elaphoidella elaphoides</i> (Chappuis, 1924)	Hudec (unpubl.)	
<i>Elaphoidella jeanneli</i> (Chappuis, 1928)		Dudich (1932a)
<i>Elaphoidella phreatica</i> (Chappuis, 1925)	Hudec (unpubl.)	
<i>Elaphoidella pseudojeanneli aggtelekiensis</i> Ponyi, 1958		Ponyi (1958)
Ostracoda		
<i>Candona pratensis</i> Hartwig, 1901	Hudec (unpubl.)	Dudich (1932a)
<i>Cryptocandona dudichi</i> (Klie, 1930)	Hudec (unpubl.)	Klie (1930), Dudich (1932a), Namiotko et al. 2001, Gidó 2007
<i>Potamocypis fulva aggtelekiensis</i> Meisch, 2000		Meisch (2000), Gidó (2007)
Malacostraca		
Bathynellacea		
<i>Bathynella natans</i> Vejdovsky, 1882	Hudec (unpubl.)	Ponyi (1956, 1958)
Amphipoda		
<i>Gammarus fossarum</i> Koch, 1835	Hudec (2000)	
<i>Niphargus aggtelekiensis</i> Dudich, 1932	Hudec (1999, 2000)	Dudich (1932a)
<i>Synurella ambulans</i> (Müller, 1846)	Hudec (unpubl.)	
Isopoda		
<i>Armadillidium versicolor</i> Stein, 1859	Mock (unpubl.)	
<i>Armadillidium vulgare</i> (Latreille, 1804)	Gulička (1985)	Dudich (1932a)
<i>Cylisticus convexus</i> (De Geer, 1778)	Mock (unpubl.)	Dudich (1932a)
<i>Mesoniscus graniger</i> Frivaldszky, 1865	Stanek (1932), Kettner (1936), Balthazar & Frankenberger (1937), Frankenberger (1939, 1940, 1959), Strouhal (1939), Babor (1943), Gulička (1985), Mlejnek & Ducháč (2001, 2003), Kováč et al. (2004, 2005)	Frivaldszky (1865), Bokor (1921), Dudich (1932a), Gere (1964, 1970)
<i>Oniscus asellus</i> Linnaeus, 1758	Gulička (1985)	

Taxon	Domica	Baradla
<i>Orthometopon planum</i> (Budde-Lund, 1885)	Mock (unpubl.)	
<i>Porcelio spinicornis</i> Say, 1818	Gulička (1985)	Dudich (1932a)
<i>Porcellium conspersum</i> (C. L. Koch, 1841)	Kováč et al. (2005)	
<i>Trachelipus rathkii</i> (Brandt, 1833)	Gulička (1985)	
<i>Trachelipus nodulosus</i> (C. L. Koch, 1838)	Gulička (1985)	
<i>Trachelipus ratzeburgi</i> (Brandt, 1833)	Gulička (1985)	
<i>Trichoniscus</i> sp.	Kováč et al. (2005)	
MYRIAPODA		
Pauropoda		
<i>Allopauropus gracilis</i> (Hansen, 1907)	Kováč et al. (2005)	
<i>Stylopauropus pedunculatus</i> (Lubbock, 1867)	Kováč et al. (2004)	
Chilopoda		
<i>Clinopodes flavidus</i> C. L. Koch, 1847	Gulička (1985)	
<i>Lithobius aeruginosus</i> (L. Koch, 1862)	Gulička (1985)	
<i>Lithobius austriacus</i> Verhoeff, 1937	Országh (2000), Kováč et al. (2005)	
<i>Lithobius forficatus</i> (Linnaeus, 1758)	Gulička (1985)	
<i>Lithobius muticus</i> C.L. Koch, 1847	Gulička (1985), Országh (2000)	
<i>Lithobius piceus</i> L. Koch, 1862		Dudich (1932a)
<i>Lithobius</i> sp.		Dudich (1932a)
<i>Strigamia acuminata</i> (Leach, 1814)	Országh (2000)	
Diplopoda		
<i>Brachychaeteuma bradeae</i> (Brolemann et Brade-Birks, 1917)	Kováč et al. (2005)	
<i>Brachyiulus bagnalli</i> (Brolemann 1924)	Gulička (1985)	
<i>Cylindroiulus boleti</i> (C. L. Koch, 1847)	Gulička (1985)	
<i>Enantiulus nanus</i> (Latzel, 1884)	Gulička (1985)	
<i>Glomeris hexasticha</i> Brandt, 1833	Gulička (1985)	Verhoeff (1928), Dudich (1932a)
<i>Kryphoiulus occultus</i> (C. L. Koch, 1847)	Gulička (1985)	
<i>Leptoiulus proximus</i> (Nemec, 1896)	Gulička (1985)	
<i>Megaphyllum projectum</i> (Verhoeff, 1894)		Angyal (unpubl.)
<i>Megaphyllum unilineatum</i> (C. L. Koch, 1838)	Gulička (1985)	
<i>Metaleptophyllum nanum</i> (Latzel, 1884)	Gulička (1985)	
<i>Ommatoiulus sabulosus</i> (Linnaeus, 1758)	Gulička (1985)	
<i>Polydesmus complanatus</i> (Linnaeus, 1761)	Gulička (1985)	Verhoeff (1928), Dudich (1932a)
<i>Polydesmus denticulatus</i> C.L. Koch 1847	Gulička (1985)	
<i>Polyxenus lagurus</i> (Linnaeus, 1758)	Gulička (1985)	
<i>Typhloiulus</i> sp.	Mock et al. (2002), Kováč et al. (2005)	
<i>Trachysphaera costata</i> (Waga, 1857)	Kováč et al. (2005)	Angyal (unpubl.)
<i>Unciger transsilvanicus</i> (Verhoeff 1899)	Gulička (1985)	
HEXAPODA		
Diplura		
<i>Plusiocampa spelaea</i> Stach, 1929		Stach (1929), Dudich (1932a)
<i>Plusiocampa</i> sp.	Kováč (unpubl.)	
Collembola		
<i>Arrhopalites caecus</i> Tullberg, 1871	Kováč (1998), Kováč et al. (2005)	Stach 1945, Stach 1956
<i>Ceartophysella armata</i> (Nicolet, 1841)	Kováč (2000)	Dudich (1932a), Stach (1949b)
<i>Ceratophysella bengtssoni</i> Agren, 1904	Kováč (1998, 2000), Kováč et al. (2005)	
<i>Ceratophysella denticulata</i> Bagnall, 1941	Nosek (1975), Kováč (1998, 2000), Kováč et al. (2005)	

Taxon	Domica	Baradla
<i>Ceratophysella scotica</i> Carpenter et Evans, 1899	Kováč (1998), Kováč et al. (2005)	
<i>Ceratophysella sigillata</i> Uzel, 1891	Kováč (1998), Kováč et al. (2005)	Dudich (1932a)
<i>Ceratophysella succinea</i> (Gisin, 1949)		Traser (1999)
<i>Cryptopygus bipunctatus</i> (Axelson, 1903)	Kováč (2000)	
<i>Desoria</i> sp.	Kováč (1998), Kováč et al. (2005)	
<i>Desoria propinqua</i> (Axelson, 1902)	Kováč (2000), Kováč et al. (2005)	
<i>Deuteraphorura cf. kratochvili</i> (Nosek, 1963)	Kováč (2000)	
<i>Deuteraphorura silesiaca</i> (Dunger, 1977)	Kováč (2000)	
<i>Endonura cf. szeptyckii</i> Weiner, 1973	Kováč (1998), Kováč et al. (2005)	
<i>Folsomia candida</i> Willem, 1902	Paclt (1957), Kováč (1998), Kováč et al. (2005)	Traser (1999)
<i>Folsomia fimetaria</i> (Linnaeus, 1758)	Nosek (1975)	Dudich (1932a)
<i>Folsomia kerni</i> Gisin, 1948	Kováč (1998), Kováč et al. (2005)	
<i>Folsomia lawrencei</i> Rusek, 1984	Kováč (2000), Kováč et al. (2005)	
<i>Folsomia manolachei</i> Bagnall, 1939	Kováč (2000)	
<i>Folsomia penicula</i> Bagnall, 1939	Kováč (2000)	
<i>Folsomia quadrioculata</i> Tullberg, 1871	Kováč (1998), Kováč et al. (2005)	
<i>Friesea albida</i> Stach, 1949	Kováč (1998), Kováč et al. (2005)	
<i>Friesea truncata</i> Cassagnau, 1959	Kováč (1998), Kováč et al. (2005)	
<i>Heteraphorura variotuberculata</i> Stach, 1934	Kováč (1998, 2000), Kováč et al. (2005)	
<i>Heteromurus nitidus</i> (Templeton, 1835)	Paclt (1957), Kováč (1998), Kováč et al. (2005)	Stach (1929), Dudich (1932a)
<i>Hymenaphorura pseudosibirica</i> (Stach, 1954)		Stach (1954)
<i>Hymenaphorura sibirica</i> (Tullberg, 1877)		Dudich (1932a), Stach (1934)
<i>Hypogastrura purpureascens</i> Lubbock, 1867	Kováč (1998), Kováč et al. (2005)	Stach (1929), Dudich (1932a), Traser (1999)
<i>Isotomiella minor</i> Schäffer, 1896	Kováč (1998, 2000), Kováč et al. (2005)	
<i>Kalaphorura carpenteri</i> (Stach, 1919)	Kováč (2000), Kováč et al. (2005)	
<i>Lepidocyrtus curvicolis</i> (Bourlet, 1839)		Stach (1929), Dudich (1932a)
<i>Lepidocyrtus instratus</i> Handschin, 1924	Nosek (1975)	
<i>Lepidocyrtus lignorum</i> (Fabricius, 1775)	Kováč (2000), Kováč et al. (2005)	
<i>Lepidocyrtus cf. pseudosinelloides</i> Gisin, 1966	Kováč (1998)	
<i>Lepidocyrtus violaceus</i> (Fourcroy, 1785)	Kováč et al. (2005)	
<i>Megalothorax incertus</i> Börner, 1903	Kováč (1998, 2000), Kováč et al. (2005)	
<i>Megalothorax minimus</i> Willem, 1900	Nosek (1975), Kováč (1998, 2000), Kováč et al. (2005)	
<i>Megalothorax willemi</i> Schneider & D'Haese, 2013	Papáč & Kováč (2013)	
<i>Mesaphorura krausbaueri</i> (Börner, 1901)	Nosek (1975)	
<i>Mesaphorura critica</i> Ellis, 1976	Kováč (1998), Kováč et al. (2005)	

Taxon	Domica	Baradla
<i>Mesaphorura hylophila</i> Rusek, 1982	Kováč (1998, 2000), Kováč et al. (2005)	
<i>Mesaphorura italica</i> Rusek, 1971	Kováč (1998, 2000), Kováč et al. (2005)	
<i>Mesaphorura macrochaeta</i> Rusek, 1976	Kováč (1998), Kováč et al. (2005)	Traser (1999)
<i>Mesaphorura cf. pongei</i> Rusek, 1982	Kováč (1998), Kováč et al. (2005)	
<i>Mesaphorura tenuisensillata</i> Rusek, 1974	Kováč (1998), Kováč et al. (2005)	
<i>Micraphorura absoloni</i> (Börner, 1901)	Kováč (1998), Kováč et al. (2005)	
<i>Neanura muscorum</i> (Templeton, 1835)		Stach (1929, 1951), Dudich (1932a)
<i>Oncopodura crassicornis</i> Shoebottom, 1911	Kováč (1998, 2000), Kováč et al. (2005)	
<i>Orchesella bifasciata</i> Nicolet, 1842	Kováč (2000), Kováč et al. (2005)	
<i>Orchesella cincta</i> (Linné, 1758)	Kováč (2000)	
<i>Onychiuroides pseudogranulosus</i> Gisin, 1951	Kováč (1998)	
<i>Orthonychiurus rectopapillatus</i> Stach, 1933	Kováč (1998, 2000), Kováč et al. (2005)	
<i>Parisotoma notabilis</i> Schäffer, 1896	Kováč (1998, 2000), Kováč et al. (2005)	Dudich (1932a)
<i>Pogonognathellus flavescens</i> (Tullberg, 1871)	Kováč (2000), Kováč et al. (2005)	
<i>Proisotoma minuta</i> Tullberg, 1871	Kováč (1998), Kováč et al. (2005)	
<i>Protaphorura armata</i> Tullberg, 1869	Kováč (1998, 2000), Kováč et al. (2005)	Dudich (1932a), Stach (1934, 1954)
<i>Protaphorura aurantiaca</i> Ridley, 1880	Kováč (1998), Kováč et al. (2005)	
<i>Protaphorura campata</i> Gisin, 1880	Kováč (1998), Kováč et al. (2005)	
<i>Protaphorura pseudovanderdrifti</i> (Gisin, 1957)	Kováč (2000), Kováč et al. (2005)	
<i>Protaphorura trogliphila</i> Nosek, 1975	Nosek (1975)	
<i>Pseudachorutes dubius</i> Krausbauer, 1898	Kováč (2000)	
<i>Pseudosinella aggtelekiensis</i> (Stach, 1929)	Kováč (2000), Kováč et al. (2005)	Stach (1929), Dudich (1930, 1932a, 1932b), Kováč & Rusek (2012)
<i>Pseudosinella alba</i> (Packard, 1873)	Kováč (2000)	
<i>Pseudosinella horaki</i> Rusek, 1985	Kováč (2000), Kováč et al. (2005)	
<i>Pseudosinella zyghophora</i> (Schille, 1908)		Dudich (1932a)
<i>Pygmarrhopalites aggtelekiensis</i> (Stach, 1929)		Stach (1929, 1945, 1956), Dudich (1930, 1932a, 1932b)
<i>Pygmarrhopalites bifidus</i> (Stach, 1945)	Kováč (2000)	
<i>Pygmarrhopalites pygmaeus</i> Wankel, 1860	Kováč (1998), Kováč et al. (2005)	Dudich (1932a)
<i>Pygmarrhopalites slovacicus</i> (Nosek, 1975)	Nosek (1975), Kováč (1998), Kováč et al. (2005)	
<i>Pygmarrhopalites terricola</i> (Gisin, 1958)		Traser (1999)
<i>Sphaeridia pumilis</i> (Krausbauer, 1898)	Kováč (2000)	
<i>Stenaphorurella quadrispina</i> Börner, 1901	Kováč (1998), Kováč et al. (2005)	
<i>Supraphorura furcifera</i> Börner, 1901	Kováč (1998), Kováč et al. (2005)	
<i>Tetracanthella cf. wahlgreni</i> Axelson, 1907		Traser (1999)
<i>Thaumanura carolii</i> (Stach, 1920)		Dudich (1932a), Stach (1951)

Taxon	Domica	Baradla
<i>Tomocerus minor</i> (Lubbock, 1862)		Stach (1929), Dudich (1932a)
<i>Tomocerus vulgaris</i> (Tullberg, 1871)		Dudich (1932a)
<i>Tomocerus</i> sp.	Kováč (1998), Kováč et al. (2005)	
<i>Vertagopus cinereus</i> (Nicolet, 1841)		Traser (1999)
<i>Wankeliella petterseni</i> Rusek, 1975	Kováč (2000), Kováč et al. (2005)	
<i>Willemia scandinavica</i> Stach, 1949	Kováč (1998), Kováč et al. (2005)	Traser (1999)
<i>Xenylla brevisimilis</i> Stach, 1949	Kováč (2000)	
<i>Xenylla tullbergi</i> Börner, 1903	Kováč (2000)	
Odonata		
<i>Anax imperator</i> Leach, 1815		Dudich (1932a)
Psocoptera		
<i>Lachesilla pedicularia</i> (Linnaeus, 1758)		Dudich (1932a)
<i>Lepinotus inquilinus</i> Heyden, 1850	Kováč et al. (2005)	
<i>Liposcelis decolor</i> (Pearman, 1925)		Dudich (1932a)
<i>Psyllipsocus ramburii</i> Sélys-Longchamps, 1872	Kováč et al. (2005)	
Coleoptera		
Carabidae		
<i>Carabus (Megodontus) violaceus</i> Linnaeus, 1758		Dudich (1932a)
<i>Duvalius hungaricus hungaricus</i> (Csiki, 1903)		Bokor (1921), Csiki (1903), Dudich (1932a), Gere (1970), Szél (1999)
<i>Pterostichus (Feronidius) melas</i> (Creutzer, 1799)		Dudich (1932a)
<i>Pterostichus (Morphnosoma) melanarius</i> (Illiger, 1798)		Dudich (1932a)
<i>Pterostichus (Platysma) niger</i> (Schaller, 1783)		Dudich (1932a)
<i>Trechus austriacus</i> Dejean, 1831	Kováč et al. (2004, 2005)	Bokor (1921), Dudich (1932a), Gere (1970), Szél (1999)
<i>Trechus quadristriatus</i> (Schrank, 1781)		Szél (1999)
<i>Trechoblemus micros</i> (Herbst, 1784)	Szél Gy. (unpubl.)	
Cryptophagidae		
<i>Cryptophagus schmidti</i> Sturm, 1845		Dudich (1932a)
<i>Cryptophagus thomsoni</i> Reitter, 1875	Kováč et al. (2005)	
Dytiscidae		
<i>Agabus guttatus</i> (Paykull, 1798)	Košel (1994)	
<i>Agabus bipustulatus</i> (Linnaeus, 1767)	Košel (1994)	
<i>Hydroporus ferrugineus</i> Stephens, 1828		Merkel (1999)
<i>Hydroporus palustris</i> (Linnaeus, 1761)	Košel (1994)	
<i>Hydroporus planus</i> (Fabricius, 1782)	Košel (1994)	
<i>Scarodytes halensis</i> (Fabricius, 1787)		Dudich (1932a)
Elateridae		
<i>Cidnopus pilosus</i> (Leske, 1785)		Merkel (1999)
Endomychidae		
<i>Mycetaea hirta</i> (Marshall, 1802)		Dudich (1932a)
Hydrophilidae		
<i>Helophorus (Helophorus) aquaticus</i> (Linnaeus, 1758)		Dudich (1932a)
Latridiidae		
<i>Cartodere elongata</i> (Curtis, 1830)		Dudich (1932a)
Leiodidae		
<i>Agathidium laevigatum</i> Erichson, 1845		Dudich (1932a)
<i>Agathidium seminulum</i> (Linnaeus, 1758)		Dudich (1932a), Merkel (1999)
<i>Catops fuscus</i> (Panzer, 1794)		Dudich (1932a), Merkel (1999)
<i>Catops longulus</i> Kellner, 1846	Kováč et al. (2005)	Dudich (1932a)

Taxon	Domica	Baradla
<i>Ptomaphagus medius</i> Rey, 1889		Dudich (1932a)
<i>Scioldropoides watsoni</i> (Spence, 1813)		Dudich (1932a)
Ptiliidae		
<i>Ptenidium punctatum</i> (Gyllenhal, 1827)	Kováč et al. (2005)	
<i>Ptenidium pusillum</i> (Gyllenhal, 1808)		Dudich (1932a)
<i>Acrotichis (Ctenopteryx) grandicollis</i> (Mannerheim, 1844)		Dudich (1932a)
Staphylinidae		
<i>Alaobia trinotata</i> (Kraatz, 1856)		Dudich (1932a)
<i>Aleochara (Xenochara) kamila</i> Likovský, 1984		Dudich (1932a)
<i>Aleochara (Xenochara) moesta</i> Gravenhorst, 1802		Bokor (1921), Dudich (1932a)
<i>Bisnius cephalotes</i> (Gravenhorst, 1802)		Bokor (1921), Dudich (1932a)
<i>Choleva (Choleva) cisteloides</i> (Frölich, 1799)		Dudich (1932a)
<i>Coprophilus (Coprophilus) striatulus</i> (Fabricius, 1793)		Dudich (1932a)
<i>Omalius rivulare</i> (Paykull, 1789)		Dudich (1932a)
<i>Quedius mesomelinus</i> (Marsham, 1802)	Košel (1994), Kováč et al. (2004, 2005)	Bokor (1921), Dudich (1932a)
<i>Sepedophilus marshami</i> (Stephens, 1832)		Dudich (1932a)
<i>Sepedophilus littoreus</i> (Linnaeus, 1758)		Dudich (1932a)
<i>Tachinus subterraneus</i> (Linnaeus, 1758)		Dudich (1932a)
<i>Tasgius (Rayacheila) globulifer</i> (Geoffroy, 1785)		Dudich (1932a)
<i>Xantholinus (Xantholinus) linearis</i> (Olivier, 1795)		Dudich (1932a)
Hymenoptera		
<i>Acanosema reitteri</i> Kieffer, 1909		Dudich (1932a)
<i>Alysiidarum</i> sp.		Dudich (1932a)
<i>Aphaereta minuta</i> (Nees, 1811)		Dudich (1932a)
<i>Aphidius</i> sp.		Dudich (1932a)
<i>Aspilota fuscicornis</i> (Haliday, 1838)		Dudich (1932a)
<i>Belyta</i> sp.		Dudich (1932a)
<i>Calliceras</i> sp. 1.,		Dudich (1932a)
<i>Calliceras</i> sp. 2.,		Dudich (1932a)
<i>Camponotus ligniperdus</i> (Latreille, 1802)		Dudich (1932a)
<i>Dacnusa</i> sp.		Dudich (1932a)
<i>Derothenus</i> sp.		Dudich (1932a)
<i>Eulophus</i> sp.		Dudich (1932a)
<i>Gastrancistus</i> sp.		Dudich (1932a)
<i>Hoplogryon</i> sp.		Dudich (1932a)
<i>Ichneumonidarum</i> sp.		Dudich (1932a)
<i>Mischogaster</i> sp.		Dudich (1932a)
<i>Opius</i> sp.		Dudich (1932a)
<i>Perilitus</i> sp.		Dudich (1932a)
<i>Spilomicrus</i> sp.		Dudich (1932a)
<i>Torymus</i> sp.		Dudich (1932a)
Hemiptera		
<i>Graptopeltus lynceus</i> (Fabricius, 1775)		Dudich (1932a)
<i>Horvathiolus superbus</i> (Pollich, 1781)		Dudich (1932a)
Trichoptera		
<i>Micropterna sequax</i> McLachlan, 1875		Dudich (1932a)
<i>Stenophylax permistus</i> McLachlan, 1895		Dudich (1932a)
<i>Limnephilus fuscicornis</i> Rambur, 1842		Dudich (1932a)
Lepidoptera		
<i>Scoliopteryx libatrix</i> (Linnaeus, 1758)		Dudich (1932a), Varga (1999)
<i>Triphosa dubitata</i> (Linnaeus, 1758)		Dudich (1932a)

Taxon	Domica	Baradla
Diptera		
Bibionidae		
<i>Penthetria funebris</i> Meigen, 1804		Dudich (1932a)
Ctenophthalmidae		
<i>Ctenophthalmus (Euctenophthalmus) assimilis</i> (Taschenberg, 1880)		Dudich (1932a)
<i>Ctenophthalmus (Ctenophthalmus) agyrtes</i> (Heller, 1896)		Dudich (1932a)
Culicidae		
<i>Culex (Culex) pipiens</i> Linnaeus, 1758		Dudich (1932a)
<i>Culiseta annulata</i> (Schrank, 1776)		Dudich (1932a)
Drosophilidae		
<i>Drosophila (Drosophila) funebris</i> (Fabricius, 1787)		Dudich (1932a)
Fanniidae		
<i>Fannia canicularis</i> (Linnaeus, 1761)		Dudich (1932a)
Heleomyzidae		
<i>Heteromyza atricornis</i> Meigen, 1830		Dudich (1932a)
<i>Heteromyza oculata</i> Fallen, 1820		Bokor (1921), Dudich (1932a)
<i>Heteromyza rotundicornis</i> (Zetterstedt, 1846)		Dudich (1932a)
Heleomyzidae		
<i>Scolioecentra (Leriola) brachypterna</i> (Loew, 1873)		Dudich (1932a)
<i>Heleomyza (Heleomyza) serrata</i> (Linnaeus, 1758)		Dudich (1932a)
<i>Heteromyza atricornis</i> Meigen, 1830		Bokor (1921), Papp (1999)
<i>Tephrochlamys rufiventris</i> (Meigen, 1830)		Dudich (1932a)
Hybotidae		
<i>Tachypeza nubila</i> (Meigen, 1804)		Dudich (1932a)
Limoniidae		
<i>Limonia phragmitidis</i> (Schrank, 1781)		Dudich (1932a)
<i>Limonia nubeculosa</i> Meigen, 1804		Dudich (1932a)
Mycetophilidae		
<i>Mycetophila sordida</i> van der Wulp, 1874		Dudich (1932a)
<i>Pseudorymosia fovea</i> (Dziedzicki, 1910)		Dudich (1932a)
Nycteribiidae		
<i>Basilia nana</i> Theodor & Moscona 1954	Krištofik (1982)	
<i>Nycteribia latreillii</i> (Leach, 1817)	Krištofik (1982)	
<i>Nycteribia schmidlii</i> Schiner, 1853	Grulich & Povolný (1956), Krištofik (1982)	
<i>Nycteribia (Acrocholidia) vexata</i> Westwood, 1835	Grulich & Povolný (1956), Krištofik (1982)	
<i>Penicillidia conspicua</i> Speiser, 1901	Grulich & Povolný (1956), Krištofik (1982)	
<i>Penicillidia dufourii</i> (Westwood 1835)	Krištofik (1982)	Dudich (1932a)
<i>Phthiridium biarticulatum</i> Hermann, 1804	Obenberger (1933), Grulich & Povolný (1955, 1956), Krištofik (1982), Krištofik & Danko (2012)	Dudich (1932a)
Phoridae		
<i>Megaselia pulicaria</i> (Fallen, 1823)		Dudich (1932a)
<i>Megaselia rufipes</i> (Meigen, 1804)		Schmidl (1856), Dudich (1932a)
<i>Triphleba antricola</i> Schmitz, 1918	Mocek (1997)	Dudich (1932a)
Psychodidae		
<i>Psychoda phalaenoides</i> Linnaeus, 1758		Dudich (1932a)
Scatopsidae		
<i>Scatopse notata</i> (Linnaeus, 1758)		Dudich (1932a)

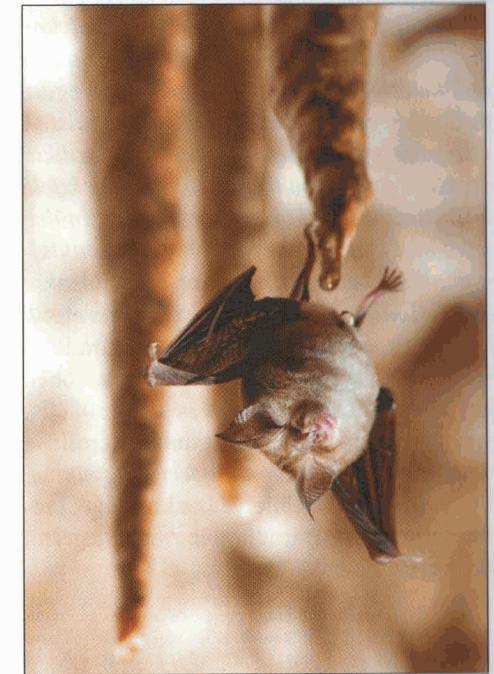
Taxon	Domica	Baradla
Sciaridae		
<i>Bradysia bicolor</i> (Meigen, 1818)		Dudich (1932a)
<i>Bradysia forficulata</i> (Bezzi, 1914)	Košel (2001), Kováč et al. (2005)	
<i>Bradysia nitidicollis</i> (Meigen, 1818)		Dudich (1932a)
<i>Bradysia pallipes</i> (Fabricius, 1787)		Dudich (1932a)
<i>Bradysia pauperata</i> (Winnertz, 1867)		Dudich (1932a)
<i>Bradysia pallipes</i> (Fabricius, 1787)		Dudich (1932a)
<i>Bradysia rufescens</i> (Zetterstedt, 1852)		Dudich (1932a)
<i>Bradysia strenua</i> (Winnertz, 1867)		Dudich (1932a)
<i>Campochaeta ofenkaulis</i> (Lengersdorf, 1925)		Dudich (1932a)
<i>Corynoptera baradlana</i> Knézy, 1932		Knézy (in Dudich 1932a)
<i>Ctenosciara hyalipennis</i> (Meigen, 1804)		Dudich (1932a)
<i>Ctenosciara lutea</i> (Meigen, 1804)		Dudich (1932a)
<i>Epidapus</i> sp.		Dudich (1932a)
<i>Lycoriella</i> (<i>Lycoriella</i>) <i>auripila</i> (Winnertz, 1867)		Dudich (1932a)
<i>Lycoria</i> (<i>Scatopsiara</i>) <i>pulicaria</i> Zetterstedt, [sic]		Dudich (1932a)
<i>Phytosciara</i> (<i>Dolichosciara</i>) <i>flavipes</i> (Meigen, 1804)		Dudich (1932a)
Sphaeroceridae		
<i>Coproica lugubris</i> (Haliday, 1836)		Bokor (1921), Dudich (1932a)
<i>Coproica vagans</i> (Haliday, 1833)		Bokor (1921), Dudich (1932a)
<i>Leptocera caenosa</i> (Rondani, 1880)		Dudich (1932a)
<i>Leptocera oldenbergi</i> (Duda, 1918)		Dudich (1932a)
<i>Limosina silvatica</i> (Meigen, 1830)		Dudich (1932a)
<i>Rachispoda cilifera</i> (Rondani, 1880)		Dudich (1932a)
<i>Spelobia</i> (<i>Spelobia</i>) <i>clunipes</i> (Meigen, 1830)		Dudich (1932a)
<i>Telomerina flavipes</i> (Meigen, 1830)		Dudich (1932a)
<i>Terrilimosina racovitzai</i> (Bezzi, 1911)		Dudich (1932a), Papp & Plachter (1976)
Trichoceridae		
<i>Trichocera maculipennis</i> Meigen, 1818		Schmidl (1856), Dudich (1932a)
<i>Trichocera regelationis</i> (Linné, 1758)	Kováč et al. (2005)	Dudich (1932a)
Siphonaptera		
<i>Ctenophthalmus solutus</i> Jordan et Rothschild, 1920	Kováč et al. (2005)	
<i>Ischnopsyllus</i> (<i>Ischnopsyllus</i>) <i>intermedius</i> (Rothschild, 1898)	Hürka (1963a)	
<i>Rhinolophosylla unipectinata unipectinata</i> (Taschenberg, 1880)	Hürka (1963b)	

Gerinces állatok

A Baradla–Domica-barlangrendszerben élő gerinces fajok között nem találunk a barlangi vakgőtéhez (*Proteus anguinus*) hasonló valódi barlanglakó – troglobiont vagy stygobiont fajokat. Az itt előforduló fajok hemitroglofilek (pl. denevérek), illetve troglonexek (pl. halak, kétélűek). A denevérek egy részét, mint például a kereknyergű patkósdenevér (*Rhinolophus euryale*) vagy a hosszúszárnyú denevér (*Myotis schreibersii*), melyek a barlang mélyebb részeibe szaporodásuk és telelésük miatt rendszeresen behatolnak, hemianthrofil fajoknak, míg egy-egy jól körülhatárolható időszakban (telelési időszak), alapvetően csak a bejárati szakaszokban előfordulót – például szürke hosszúfülű denevér (*Plecotus austriacus*), kései denevér (*Eptesicus serotinus*) – hemichasmofil fajoknak tekinthetjük (1. ábra). A denevéreknek sajátos párzási módja van. Ősszel az akár több tíz vagy száz kilométeres távolságból is összegyűlő állatok a nagyobb barlangok (úgynevezett nászbarlangok) szájadékát, bejárati szakaszait keresik fel. A szaporodási időszakban azok a denevérfajok is kötődnek a barlangokhoz, melyek más időszakokban alig vagy egyáltalán nem (pl. nagyfülű denevér (*Myotis bechsteinii*), tavi denevér (*M. dasycneme*) stb.), így ezeket időszakos troglófileknek (temporális hemichasmofilnek) tekinthetjük.

A Baradla és a Domica gerinces állatvilága, mivel ugyanazon barlangról beszélünk, teljesen azonosnak tekinthető, az országhatár egyik vagy másik oldalán egyelőre hiányzó fajok kimutatása csak idő kérdése (kivételek talán az ezüstkárász,

melynek besodródására elég kicsi az esély a Domica esetében). Az elmúlt években látványos szakmai együttműködések bontakoztak ki a gerinces fajok (alapvetően a denevérek) kutatását illetően, mely reményeink szerint a közösen megtervezett és kivitelezett védelmi intézkedésekben fognak kicsúcsosodni. Mivel a barlangrendszerben „életvitelszerűen” élő fajok bizonyíthatóan párhuzamosan használják a barlangrendszer mindkét részét (pl. a *R. euryale* Baradlában telelő állományának egy része biztosan a Domicában szaporodik), így a védelmi beavatkozások közös feladatot és felelősséget jelentenek.

1. ábra. Denevér függőceppkőn a Domicában (Stanik)